

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ” - Београд
 Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
 Службе за обрачун и плаћања
 40802-603-5-3021943

Среда 27. јун 2001.

БРОЈ 4 БЕОГРАД ГОД. X

Цена овом броју је 215,00 динара.
 Претплатна цена на „Службени лист СРЈ” и
 „Службени лист СРЈ - Међународни уговори” за
 2001. годину износи 8.000 динара плус порез на промет

САДРЖАЈ:

	Страна
15. Закон о потврђивању Допуне уз Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о одобрењу Савезној Републици Југославији државног кредита за финансирање испорука руске опреме, робе и услуга од 3. децембра 1997. године	3
16. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о узајамном подстицању и заштити улагања	5
17. Закон о потврђивању Уговора између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину	8
18. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о научно-техничкој сарадњи	15
19. Закон о потврђивању Уговора између Савезне Републике Југославије и Словачке Републике о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину	17
20. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша	24
21. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о узајамној помоћи у царинским питањима	26
22. Закон о потврђивању Трговинског споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Хрватске	30
23. Закон о потврђивању Споразума о трговинској и економској сарадњи између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније	32
24. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније о сарадњи у борби против организованог криминала, трговине незаконитим дрогама и психотропним супстанцама, тероризма и других тежих кривичних дела	34
25. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Турске у вези са узајамним подстицањем и заштитом улагања	37
26. Закон о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са Додатним протоколом	40
27. Закон о потврђивању Факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима	50
28. Закон о потврђивању Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне	54
29. Закон о потврђивању Устава Међународне организације за миграције	57
30. Одлука о престанку важења Одлуке о привременом обустављању примене Споразума по коме носиоци важећих путних исправа Уједињених нација могу без обавезе прибављања југословенске визе улазити на територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије	64

15.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ДОПУНЕ УЗ СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ
ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О ОДОБРЕЊУ
САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ ДРЖАВНОГ КРЕДИТА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ
ИСПОРУКА РУСКЕ ОПРЕМЕ, РОБЕ И УСЛУГА ОД 3. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ**

Проглашава се Закон о потврђивању Допуне уз Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о одобрењу испорука руске опреме, робе и услуга од 3. децембра 1997. године, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 53
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н

**О ПОТВРЂИВАЊУ ДОПУНЕ УЗ СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ
РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О ОДОБРЕЊУ САВЕЗНОЈ
РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ ДРЖАВНОГ КРЕДИТА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИСПОРУКА РУСКЕ
ОПРЕМЕ, РОБЕ И УСЛУГА ОД 3. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ**

Члан 1.

Потврђује се Допуна уз Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о одобрењу Савезној Републици Југославији државног кредита за финансирање испорука руске опреме, робе и услуга од 3. децембра 1997. године, која је потписана 9. фебруара 2001. године у Москви, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Допуне у оригиналу на српском језику гласи:

ДОПУНА**УЗ СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О ОДОБРАВАЊУ САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ ДРЖАВНОГ КРЕДИТА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИСПОРУКА РУСКЕ ОПРЕМЕ, РОБЕ И УСЛУГА ОД 3. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Руске Федерације,

настављајући да унапређују међусобно корисну трговинско-економску сарадњу,

сматрајући да је сврсисходно изменити члан 1. Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске

Федерације о одобравању Савезној Републици Југославији државног кредита за финансирање испорука руске опреме, робе и услуга, од 3. децембра 1997. године, у даљем тексту „Споразум”, договориле су се о следећем:

У члану 1. Споразума речи „150 милиона USD” заменити речима „180 милиона USD”.

Ова допуна уз Споразум ступа на снагу даном потписивања.

Сачињено у Москви 9. фебруара 2001. године у два оригинална примерка, сваки на српском и руском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

За Савезну владу	За Владу
Савезне Републике Југославије	Руске Федерације
Драгиша Пешић , с. р	Чернухин Владимир Анатољевич , с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

16.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о узајамном подстицању и заштити улагања, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 54
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о узајамном подстицању и заштити улагања, који је потписан 9. јануара 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, украјинском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Кабинет министара Украјине (у даљем тексту: „Стране уговорнице”),

У жељи да створе повољне услове за повећање привредне сарадње између Страна уговорница,

У намери да створе и одржавају повољне услове за узајамна улагања,

Уверене да ће узајамно подстицање и заштита улагања допринети јачању предузетничких иницијатива и тиме значајно допринети развоју привредних односа између Страна уговорница,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

1. Израз „улагања” обухвата сваку врсту вредности коју улагач једне Стране Уговорнице уложи, на територији друге Стране Уговорнице, у складу са њеним националним законодавством, посебно, мада не и искључиво:

а) покретну и непокретну имовину која се налази у својини улагача, као и друга одговарајућа права, као што су хипотека, залога, јемство и остала слична права;

б) акције, обвезнице и друге хартије од вредности које се налазе у својини улагача;

в) права интелектуалне својине, као што су ауторска и друга сродна права укључујући патенте, проналаске, трговачке знаке, индустријске узорке или моделе, као и goodwill, технолошки процеси и знања и искуства (know-how);

г) права на обављање привредне делатности, укључујући право на истраживање и прераду, добијање или експлоатацију природних ресурса, одобрена у складу са националним законодавством или уговором.

Промена облика у коме се средства улажу неће утицати на њихов карактер као улагања.

2. Израз „улагач” означава:

а) физичко лице које има држављанство једне Стране Уговорнице и које улаже на територији друге Стране Уговорнице;

б) правно лице, основано у складу са националним законодавством једне Стране Уговорнице, са седиштем на територији те Стране Уговорнице и које улаже на територији друге Стране Уговорнице.

3. Израз „принеси” означава средства добијена од улагања и обухвата посебно, али не и искључиво: профит, камате, дивиденде,

денде, ауторске хонораре, накнаде од патената и лиценци, као и сличне накнаде.

4. Израз „територија” означава површине обухваћене копненим границама као и подручје мора, морско дно и његово подземље ван територијалног мора на коме Страна Уговорница остварује суверена права или јурисдикцију у складу са својим законима и прописима и међународним правом.

Члан 2.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна Уговорница ће подстицати и стварати повољне услове за улагаче друге Стране Уговорнице како би вршили улагања на њеној територији и дозвољавати таква улагања у складу са својим законима и прописима.

2. Улагања улагача ма која од Страна Уговорница ће у свако време уживати правичан и равноправан третман, пуну заштиту и безбедност на територији друге Стране Уговорнице.

Члан 3.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна Уговорница ће на својој територији обезбедити улагањима друге Стране Уговорнице третман који није ништа мање повољан од оног који се обезбеђује улагањима сопствених улагача или улагањима улагача трећих држава, зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна Уговорница ће на својој територији улагачима друге Стране Уговорнице у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања или располагања њиховим улагањима, обезбедити третман који није мање повољан од оног који додељује сопственим улагачима или улагачима трећих земаља, зависно од тога који је повољнији.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се тумачити тако да обавезују једну страну Уговорницу да улагачима друге Стране Уговорнице даје било какву предност у третману, преференцијале или привилегије које прва Страна Уговорница може додељивати:

а) по основу свог чланства у царинској унији, зони слободне трговине, монетарној унији или сличном међународном споразуму којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње, чији је члан било која Страна Уговорница или може да постане, или

б) по основу било ког међународног споразума или аранжмана који се у целости или делимично односи на опорезивање.

Члан 4.

Надокнада губитака

1. Улагачима једне Стране Уговорнице чија улагања на територији друге Стране Уговорнице претрпе губитке услед рата, другог оружаног сукоба, ванредног стања, побуне, устанка, немира или неког сличног догађања на територији друге Стране Уговорнице, она ће обезбедити, у погледу повраћаја, обештећења, накнаде или другог начина измирења губитака, третман који неће бити мање повољан од оног који друга Страна Уговорница даје улагачима било које треће државе. Плаћања по наведеном основу вршиће се без одлагања и биће слободно трансферабилна.

2. Без прејудуцирања одредби става 1. овог члана, улагачима једне од Страна Уговорница који, у било којој од ситуација наведених у овом члану, претрпе губитке на територији друге Стране Уговорнице, који су последица:

а) заплене њихове имовине од стране власти друге Стране Уговорнице, или

б) уништавања њихове имовине од стране власти друге Стране Уговорнице до којег је дошло због борбених дејстава или није било неопходно због ситуације, биће одобрен повраћај средстава, односно одговарајућа накнада.

Плаћања по наведеном основу вршиће се без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна. До момента исплате ове накнаде, на ту суму ће се обрачунавати LIBOR камата.

Члан 5.

Експропријација

1. Улагања улагача било које Стране Уговорнице неће бити национализована, експроприсана, нити подвргнута мерама по дејству једнаком експропријацији или национализацији (у даљем тексту: „експропријација”) на територији друге Стране Уговорнице, осим у јавном интересу. Експропријација ће се спроводити у складу са законом, без дискриминације, и уз исплату брзе адекватне и ефикасне накнаде. Оваква накнада ће одговарати

тржишној вредности експроприсаног улагања непосредно пре момента експропријације или пре него што је предстојећа експропријација постала опште позната чињеница, у зависности од тога шта се пре догодило, укључивање камату обрачунату по основу LIBOR-а до датума исплате, биће исплаћена без непотребног одлагања и слободно трансферабилна.

2. Оштећени улагач ће имати право, у складу са законима и прописима Стране Уговорнице која је извршила експропријацију, да тражи да суд те Стране Уговорнице, изврши неопходно преиспитивање његовог случаја и вредновање његовог улагања, у складу са принципима дефинисаним овим чланом.

Члан 6.

Трансфери

1. Свака Страна Уговорница ће, након плаћања свих обавеза улагача друге Стране Уговорнице, гарантовати улагачима друге Стране Уговорнице, у складу са законима и прописима прве Стране Уговорнице, слободан трансфер плаћања која се односе на њихова улагања, а посебно, мада не и искључиво:

а) капитала и других новчаних средстава неопходних за одржавање или повећање улагања;

б) приноса;

в) средстава од потпуне или делимичне ликвидације улагања;

г) средстава од отплате зајмова по основу ових улагања;

д) накнада наведених у члановима 4. и 5. споразума.

2. Трансфери из става 1. овог члана вршиће се без непотребног одлагања у конвертибилној валути, по званичном курсу који важи на дан трансфера на територији Стране Уговорнице где се улагање реализује.

Члан 7.

Суброгација

1. Ако Страна уговорница или њен овлашћени орган изврши плаћање сопственим улагачима у складу са гаранцијом коју је одобрила за улагање на територији друге Стране Уговорнице, друга Страна Уговорница ће признати:

а) уступање према закону или у складу са правном трансакцијом свих права или потраживања улагача прве Стране Уговорнице или њеног овлашћеног органа, и

б) да је прва Страна Уговорница или њен овлашћени орган према суброгацији овлашћена да остварује права или реализује потраживања улагача и преузима обавезе које се односе на улагања.

2. Суброгирана права или потраживања неће премашивати првобитна права или потраживања улагача.

3. Суброгација права и обавеза осигураног улагача односи се такође и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

Члан 8.

Решавање спорова између Страна Уговорница

1. Спорови Страна Уговорница у вези тумачења или примене овог споразума решаваће се, када је то могуће, преговорима између Страна Уговорница.

2. Ако се спор из става 1. овог члана, између Страна Уговорница не може решити у року од шест месеци од дана када једна Страна Уговорница обавести писмено другу страну Уговорницу исти ће, на захтев једне од Страна Уговорница бити предат Арбитражном суду.

3. Арбитражни суд из става 2. овог члана ће се конституисати ad hoc за сваки појединачни случај, на следећи начин: у року од три месеца од пријема писменог захтева за арбитражу свака Страна Уговорница ће именовати једног члана суда. Ова два члана ће у року од два месеца одабрати, по заједничком договору, трећег члана суда – држављанина треће земље који ће, уз сагласност обе Стране Уговорнице, бити именован за председника суда.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не обаве потребна именована, и једна и друга Страна уговорница може, у одсуству споразума друге врсте, затражити од председника Међународног суда правде да обави потребна именована. Ако је председник држављанин било једне или друге Стране Уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, затражиће се од потпредседника да обави потребна именована. Ако је потпредседник држављанин било једне или друге Стране Уговорнице, или ако је и он спречен да обави ову функцију, неопходно је да именоване обави следећи по старешинству члан Међународног суда правде, који није држављанин једне или друге Стране Уговорнице.

5. Арбитражни суд ће доносити одлуке на бази одредаба овог Споразума, као и опште прихваћених принципа међународног права. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Ове одлуке су коначне и обавезујуће за обе Стране Уговорнице. Арбитражни суд утврђује сопствену процедуру рада.

6. Свака Страна Уговорница ће сносити трошкове за свог члана суда и његовог учешћа у арбитражном поступку. Трошкове председника и преостале трошкове подједнако ће сносити обе Стране Уговорнице.

Члан 9.

Решавање спорова између Стране Уговорнице и улагача друге Стране Уговорнице

1. Спорови између улагача једне Стране Уговорнице и друге Стране Уговорнице у вези са обавезама друге Стране Уговорнице, по основу овог Споразума, а у вези са улагањима улагача прве Стране Уговорнице, решаваће се, уколико је то могуће, путем преговора.

2. Ако се спорови наведени у ставу 1. овог члана не могу решити преговорима у року од шест месеци, обе стране у спору могу да предају спор на решавање надлежном суду Стране Уговорнице која је страна у спору.

3. Уместо примене одредаба става 2. овог споразума улагач било које Стране Уговорнице може да упути спор на арбитражно решавање:

а) Ad hoc арбитражном суду сходно Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за међународну трговину (UNCITRAL), или

б) Међународном центру за решавање инвестиционих спорова, основаном у складу са Конвенцијом о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава, отворене за потписивање у Вашингтону, округ Колумбија, 18. марта 1965 (Конвенција ICSID).

4. Одлука Арбитражног суда ће бити коначна и обавезујућа за обе стране у спору и примењиваће се у складу са законима и прописима Стране Уговорнице на чијој територији је улагање реализовано.

Члан 10.

Примена других одредби

Уколико закони Страна Уговорница, односно садашњи или будући међународни споразуми између Страна Уговорница или други међународни споразуми чији су потписници Стране Уговорнице, садрже одредбе, којима се улагањима улагача друге

Стране Уговорнице, даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим Споразумом, такви закони и споразуми ће, у мери у којој су повољнији, имати превагу над овим Споразумом.

Члан 11.

Односи између уговорних страна

Представници Страна Уговорница ће одржати консултације, по потреби, у вези питања која се односе на овај Споразум. Консултације ће се одржати на предлог једне Стране Уговорнице, а место и време ће се договорити дипломатским путем.

Члан 12.

Примена овог споразума

Одредбе овог Споразума се односе на улагања која су улагачи једне или друге Стране Уговорнице реализовали пре, као и после ступања на снагу овог Споразума, с тим што ће се примењивати од момента његовог ступања на снагу.

Члан 13.

Ступање на снагу, трајање и престанак важења Споразума

1. Овај Споразум ступа на снагу даном размене последњег писменог обавештења о завршетку неопходне процедуре сагласно законодавствима Страна Уговорница.

2. Овај Споразум се закључује за период од десет година и аутоматски се продужава за наредни период од по пет година, осим ако једна Страна Уговорница писмено не обавести другу Страну Уговорницу, најмање дванаест месеци пре истека рока, о својој намери да раскине Споразум.

3. Када се ради о улагањима реализованим пре рока окончања овог Споразума одредбе чл. 1. до 12. и даље ће важити у периоду од наредних 10 година од тог датума.

У потврду чега су доле потписана лица, ваљано овлашћена од својих влада, потписала овај Споразум.

Сачињено у Београду дана 9. јануара 2001. године у два оригинална примерка, на српском, украјинском и руском језику, при чему сви текстови имају подједнаку важност. У случају разлика у тумачењу овог споразума, руски текст ће имати предност.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Зоран Новаковић, с. р.

За Кабинет
министара Украјине
Анатолиј Зленко, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

17.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 55
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан 22. марта 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, украјинском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Кабинет министара Украјине у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потврђујући своје настојање за развој и продубљивање узајамних економских односа, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Лица на која се примењује Уговор

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примењује Уговор

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или локалне власти независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине и порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:
у Југославији:

- 1) порез на добит;
- 2) порез на доходак;
- 3) порез на имовину;

4) порез на приход од међународног саобраћаја;
(у даљем тексту: „југословенски порез”);
у Украјини:

- 1) порез на добит предузећа;
- 2) порез на доходак грађана;
- (у даљем тексту: „украјински порез”).
4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

1. За потребе овог уговора:

1) израз „Југославија” означава Савезну Републику Југославију, а употребљен у географском смислу означава сувозмену (копнену) територију Југославије, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Југославија врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;

2) израз „Украјина” употребљен у географском смислу означава територију Украјине, њен континентални појас и њену ексклузивну (морску) економску зону, укључујући подручје изван територијалног мора Украјине, који у складу са међународним правом јесу или могу бити означени, као подручје на коме Украјина може остваривати право у односу на морско дно и подземље и њихова природна богатства;

3) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Југославију или Украјину зависно од смисла;

4) израз „политичка јединица” означава:

- у случају Југославије републику чланицу;
- у случају Украјине, административно-територијалну јединицу која чини део Украјине по њеном Уставу;

5) израз „држављанин” означава:

– у случају Југославије, физичко лице које има држављанство Југославије;

– у случају Украјине;

(1) физичко лице које има држављанство Украјине,

(2) правно лице, партнерство или друштво које тај статус имају по законима Украјине;

5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и друштво лица;

7) израз „компанија” означава правно лице или лице које се сматра правним лицем за пореске сврхе;

8) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

9) израз „међународни саобраћај” означава превоз поморским и речним бродом, ваздухопловом или друмским возилом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се поморски и речни брод, ваздухоплов или друмско возило користи искључиво између места у другој држави уговорници;

10) израз „надлежан орган” означава:

– у Југославији, Савезно министарство за финансије, односно његовог овлашћеног представника;

– у Украјини, Државну пореску администрацију Украјине или њеног овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује овај уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе који се односи на порезе на које се овај уговор примењује.

Члан 4.

Резидент

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, бора-

вишта, места оснивања, седишта управе или другог мерила сличне природе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

1) сматра се да је резидент државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);

2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент државе чији је држављанин;

4) ако је држављанин обе државе или ни једне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

Стална јединица

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица;
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава;
- 7) складиште или други простор који служи као продајно место;

3. Израз „стална јединица” такође укључује:

- 1) градилиште, грађевинске или инсталационе радове само ако трају дуже од дванаест месеци;
- 2) инсталације или опрему која се користи за обављање истраживања природних богатстава ако те активности трају дуже од дванаест месеци.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом стална јединица не подразумева се:

1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;

2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху рекламирања, пружања обавештења, обављања научно-истраживачког рада или сличних делатности које имају припремни или помоћни карактер за предузеће;

6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тачкама од 1) до 5), овог става у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у

држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плододуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски и речни бороди, ваздухоплови и друмска возила не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

Добит од пословања

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбици трошкови који су учињени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници, у складу са њеним законима, добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове

посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује. Усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

1. Добит од коришћења поморских и речних бродова, ваздухоплова или друмских возила у међународном саобраћају опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа која се бави поморским и речним саобраћајем налази на поморском или речном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског или речног брода или, ако нема, матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или речног брода.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана предузећа

1. Ако:

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуто државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница ће се међусобно консултовати.

Члан 10.

Дивиденде

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих дивиденди, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

Камата

1. Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, или ако је прималац стварни власник те камате, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници изузима се од опорезивања у тој држави ако је прима и стварно користи влада друге државе уговорнице, њена политичка јединица или локална власт или банка коју у потпуности поседује та влада, политичка јединица или локална власт.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито приход од државних хартија од вредности и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата се не сматра каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без

обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

Ауторске накнаде

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих ауторских накнада, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац сама та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

Добит од имовине

1. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а

која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добит од отуђења акција у оснивачком капиталу компаније или учешћа у компанији чија се имовина састоји посредно или непосредно углавном од непокретне имовине која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.

3. Добит од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

4. Добит од отуђења поморских и речних бродова, ваздухоплова или друмских возила који се користе у међународном саобраћају, или од покретне имовине која служи за коришћење таквих поморских или речних бродова, ваздухоплова или друмских возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

5. Добит од отуђења имовине, осим имовине наведене у претходним ставовима овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

Самосталне личне делатности

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или више у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.

Радни однос

1. Зависно од одредаба чл. 16, 28, 19, 20. и 21. овог уговора, зараде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, такве зараде које се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, зараде које резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;

2) ако се зараде исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;

3) ако зараде не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, зараде које оствари резидент државе уговорнице, опорезују се у тој држави ако су зараде исплаћене за:

1) рад обављен у другој држави уговорници у вези са градилиштем или са извођењем грађевинских или инсталационих радова за период од дванаест месеци, а то градилиште или ти радови не представљају сталну јединицу у тој другој држави;

2) рад обављен на поморском или речном броду, ваздухоплову или друмском возилу у међународном саобраћају.

Члан 16.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

Уметници и спортисти

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице у другој држави уговорници личним обављањем делатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски уметник, музичар или спортиста, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници, у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави ако су те делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

Члан 18.

Пензије

1. Зависно од одредаба става 2. члана 19. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана и става 2. члана 19. пензије и друга слична примања исплаћена из државног пензионог фонда као дела система социјалног осигурања државе уговорнице, њене политичке јединице или локалне власти опорезују се само у тој држави.

Члан 19.

Услуге за потребе владе

1. 1) Зараде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или локалној власти, опорезују се само у тој држави.

2) Међутим, те зараде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

– држављанин те државе или које

– није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или локалној власти, опорезује се само у тој држави.

2) Међутим, та пензија опорезује се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 15, 16. и 18. овог уговора примењују се на зараде и друга слична примања и пензије које се плаћају у вези с пословањем које обавља држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт.

Члан 20.

Студенти

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорници било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не плаћа у тој држави порез на средства која добија за издржавање, образовање или обучавање ако су та средства из извора ван те државе.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обрачунавања на иста изузећа, ослобођења или умањења пореза на поклоне у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.

Професори и наставници

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради држања наставе или ангажовања у истраживачком раду на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за такву наставу или истраживачки рад за период који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да је та примања остварило изван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак од истраживачког рада ако истраживачки рад није у јавном интересу, него првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.

Остали доходак

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

Члан 23.

Имовина

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретања имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских и речних бродова, ваздухоплова и друмских возила који се користе у међународном саобраћају и покретне имовине која служи за коришћење таквих поморских и речних бродова, ваздухоплова и друмских возила, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 24.

Отклањање двоструког опорезивања

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави првопоменута држава одобрава:

– као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћан у тој другој држави;

– као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају неће бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 25.

Једнак третман

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима држављани друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се примењује и на правна лица која тај статус имају према југословенским прописима на снази.

2. Одредбе става 1. примењују се изузетно од одредаба члана 1. и на лица која нису резиденти ни једне од држава уговорница.

3. Лица без држављанства која су резиденти државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима држављани те државе у истим условима подлежу или могу подлећи.

4. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности.

5. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које плаћа предузеће државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиваних доходака тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првопоменуте државе, осим у случајевима предвиђеним у одредбама става 1. члана 9. става 7. члана 11. или става 6. члана 12. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуте државе.

6. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању, или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

7. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобођења, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

8. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 26.

Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезивано у складу с

одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент, или ако се његов случај односи на став 1. члана 24, оној држави уговорници чији је држављанин. Правно лице које тај статус има по југословенском праву свој случај излаже југословенском надлежном органу. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Надлежни орган, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настоји да реши случај заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради избегавања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени у овом уговору.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити ради постизања договора у смислу претходних ставова. Ако је потребно да се ради постизања договора обави усмена размена мишљења, она се може обавити преко комисије састављене од представника надлежних органа држава уговорница.

Члан 27.

Размена обавештења

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћено овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором, посебно ради спречавања фискалне евазије. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештења примљена од државе уговорнице сматрају се тајном исто као и обавештења добијена према законима те државе и могу се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез, редовну или принудну наплату, као и за учешће у судском поступку решавања по жалби у односу на порезе обухваћене овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавезе надлежног органа државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 28.

Чланови дипломатских мисија и конзулата

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија и конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

Ступање на снагу

Свака држава уговорница обавештава другу, дипломатским путем о завршетку поступка потребног по њеном унутрашњем праву за ступање на снагу овог уговора. Уговор ступа на снагу с даном обавештења, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак и на имовину, за сваку пореску годину или порески период који почињу првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је Уговор ступио на снагу.

Члан 30.

Престанак важења

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да важи у односу на порезе на доходак и на имовину за сваку пореску годину или порески период који почињу првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дупликату у Београду, на дан 22. марта 2001. године, у два оригинална примерка, на српском, украјинском и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

За Савезну владу Савезне
Републике Југославије
Драгиша Пешић, с.р.

За Кабинет
министара Украјине
Михајло Васиљовић Гладј, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

18.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О НАУЧНО-ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о научно-техничкој сарадњи, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 56
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О НАУЧНО-ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Кабинета министара Украјине о научно-техничкој сарадњи, који је потписан 9. јануара 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, украјинском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КАБИНЕТА МИНИСТАРА УКРАЈИНЕ О НАУЧНО-ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Кабинет министара Украјине (у даљем тексту: стране уговорнице), у тежњи да јачају и развијају пријатељске односе између Савезне Републике Југославије и Украјине, признајући значајну улогу међународне научно-техничке сарадње у економском и друштвеном развоју две земље, узимајући у обзир Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Украјине о формирању Међувладине југословенско-украјинске комисије за трговинску, економску и научно-техничку сарадњу од 1. августа 1995. године, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Стране уговорнице ће доприносити развијању билатералне научно-техничке сарадње у областима од узајамног интереса на основу једнакости и узајамне користи у складу са одредбама овог споразума и важећим законодавствима две земље.

Члан 2.

Научно-техничка сарадња између југословенских и украјинских организација може се остваривати у наведеним облицима:

- рад у оквиру заједничких научно-истраживачких пројеката;
- размена научника и стручњака;
- размена научно-техничких информација и документације;
- давање на привремено коришћење или размену опреме и материјала неопходних за остваривање сарадње;
- организовање заједничких научних конференција, симпозијума, семинара, изложби и томе слично;
- формирање заједничких научно-истраживачких центара и привремених научно-истраживачких тимова;
- други облици научно-техничке сарадње на основу заједничких договора организација које сарађују.

Члан 3.

Стране уговорнице ће, у оквиру овог споразума, доприносити закључивању споразума и других аката, усмерених на развијање и спровођење дугорочне сарадње између државних органа, научно-истраживачких института, научних друштава, високошколских институција, предузећа и других организација из две земље.

Посебним споразумима које ће органи и организације из става 1. овог члана закључивати требало би нарочито регулисати следеће:

- циљеве и садржај сарадње, резултате који се очекују;
- обим финансирања радова који се реализују у свакој од земаља у оквиру сарадње, узајамне финансијске обавезе;
- коришћење научно-техничких објеката и научне опреме за заједничко коришћење;

– коришћење резултата заједничких научно-техничких радова, укључујући питања поделе права на интелектуалну својину која може да буде резултат сарадње;

– одговорност за тачност информација и квалитет материјала и опреме који се узајамно дају у процесу сарадње;

– разрешавање спорних питања и начина надокнаде штете причињене партнерима од стране лица која учествују у заједничким пословима при њиховом директном извршавању обавеза у оквиру ових радова;

– начин учешћа у раду лица трећих држава или међународних организација, финансирања таквог учешћа и коришћења резултата истраживања од стране ових лица или организација.

Члан 4.

Стране уговорнице ће подржавати учешће институција, предузећа и организација из две земље у међународним мултилатералним научно-техничким програмима и пројектима.

Члан 5.

Коришћење права интелектуалне својине на резултате заједничког рада добијене у оквиру сарадње по овом споразуму оствариваће се посебним споразумима које закључе организације које сарађују, у складу са националним законодавствима две земље и нормама међународног права.

Научне и научно-техничке информације које су добијене у току сарадње у оквиру овог споразума, а које не припадају индустријској својини и не садрже податке који чине тајну, у складу са важећим националним законодавствима, биће доступне светској научној јавности, на основу узајамног договора организација које сарађују, путем коришћења опште прихваћених метода њихове дистрибуције.

Члан 6.

У циљу реализације овог споразума, стране уговорнице ће формирати Заједничку радну групу за научно-техничку сарадњу (у даљем тексту „Радна група“) у оквиру Међувладине југословенско-украјинске комисије за трговинску, економску и научно-техничку сарадњу (у даљем тексту „Комисија“).

Рад Радне групе биће усмерен на стварање организационих, правних и финансијских услова за остваривање научно-техничке сарадње. Радна група ће давати предлоге Комисији, усаглашавати и пратити заједничке програме научно-техничке сарадње.

Активности Радне групе оствариваће се на основу Пословника о раду Радне групе и у складу са Пословником Комисије.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори“.

Радна група одржаваће своја заседања, по правилу једанпут годишње, наизменично у Савезној Републици Југославији и у Украјини.

Члан 7.

За извршавање овог споразума са југословенске стране биће надлежан Савезни секретаријат за развој и науку, а са украјинске стране Министарство просвете и науке Украјине.

Члан 8.

Одредбе овог споразума не утичу на права и обавезе страна уговорница које проистичу из других међународних уговора чије су оне потписнице.

Члан 9.

Овај споразум ће важити пет година и аутоматски се продужава за наредни петогодишњи период, ако ниједна страна уговорница, у писменој форми, најмање шест месеци пре истека његове важности не обавести о својој намери да откаже споразум.

Члан 10.

У случају неопходности стране уговорнице могу да, на основу узајамног писаног договора, уносе измене и допуне у текст Споразума.

Измене и допуне овог споразума или престанак његовог важења не могу да утичу на реализацију заједничких пројеката који су закључени у складу са овим споразумом, а нису до тада у потпуности реализовани.

Члан 11.

Овај споразум ступа на снагу даном последњег пријема обавештења којим се потврђује да су стране уговорнице испуниле процедуру која је неопходна за његово ступање на снагу у складу са националним законодавствима.

Сачињено у Београду 9. јануара 2001. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, украјинском и руском језику, при чему су сви текстови аутентични и имају исту важност. У случају различитог тумачења одредби овог споразума, стране уговорнице се руководе текстом на руском језику.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Зоран Новаковић, с. р.

За Кабинет министара
Украјине
Анатолиј Зленко, с. р.

19.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора између Савезне Републике Југославије и Словачке Републике о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 57
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Савезне Републике Југославије и Словачке Републике о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је потписан 26. фебруара 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, словачком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Савезна Република Југославија и Словачка Република у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Лица на која се примењује уговор

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примењује уговор

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или локалне власти независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

– у Југославији:

1) порез на добит;

2) порез на доходак;

3) порези на имовину;

(у даљем тексту: „југословенски порез”);

– у Словачкој Републици:

1) порез на доходак физичких лица;

- 2) порез на доходак правних лица;
- 3) порез на непокретну имовину;
- (у даљем тексту: „словачки порез“).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

1. За потребе овог уговора:

1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Југославију или Словачку зависно од смисла;

2) израз „Југославија” означава Савезну Републику Југославију, а употребљен у географском смислу означава сувоземну (копнену) територију Југославије, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Југославија врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;

3) израз „Словачка” означава Словачку Републику, а употребљен у географском смислу, означава територију на којој Словачка Република врши суверена права и јурисдикцију у складу са нормама међународног права и где се примњује њено пореско законодавство;

4) израз „држављанин” означава:

– у случају Југославије, физичко лице које је држављанин Југославије;

– у случају Словачке, физичко лице које је држављанин Словачке и правно лице, партнерство или удружење које такав статус остварује према законима у Словачкој;

5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и друштво лица;

6) израз „компанија” означава правно лице или лице које се сматра правним лицем за пореске сврхе;

7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

8) израз „међународни саобраћај” означава превоз поморским бродом, речним бродом, ваздухопловом, железницом или друмским возилом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се поморски брод, речни број, ваздухоплов, железница или друмско возило користи искључиво између места у другој држави уговорници;

9) израз „надлежан орган” означава:

– у случају Југославије, Савезно министарство за финансије, односно његовог овлашћеног представника;

– у случају Словачке, Министарство за финансије, односно његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује овај уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе који се односи на порезе на које се овај уговор примењује, а свако значење према важећим пореским законима те државе има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

Резидент

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, места оснивања, седишта управе или другог мерила сличне природе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

1) сматра се да је резидент државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент државе са којом су његове личне и економске везе тешње (седиште животних интереса);

2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент државе чији је држављанин;

4) ако је држављанин обе државе или ни једне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

Стална јединица

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:

1) седиште управе;

2) огранак;

3) пословница;

4) фабрика;

5) радионица;

6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или инсталациони радови чине сталну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом стална јединица не подразумева се:

1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;

2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху рекламирања, пружања обавештења, обављања научно-истраживачког рада или сличних делатности које имају припремни или помоћни карактер за предузеће;

6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тачкама од 1) до 5), у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из обе комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог

представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски бродови, речни бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

Добит од пословања

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа опорезује се у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбаци трошкови који су учињени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

1. Добит од коришћења поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железнице или друмских возила у међународном саобраћају опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем налази на поморском или речном броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског или речног брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског или речног брода.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана предузећа

1. Ако

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварло једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

Члан 10.

Дивиденде

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице опорезује се у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих дивиденди, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга државе не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

Камата

1. Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник те камате, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „камата”, у овом члану, означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито приход од државних хартија од вредности и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата се не сматра каматом за сврхе овог члана.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе чл. 7 или 14. овог уговора.

5. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ камате, због посебно односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживања дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

Ауторске накнаде

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице опорезују се у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих ауторских накнада, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или

траке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац сама та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебно односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

Добит од отуђења имовине

1. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, опорезује се у тој другој држави.

2. Добит од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, опорезује се у тој другој држави.

3. Добит од отуђења поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железнице или друмских возила који се користе у међународном саобраћају, или од покретне имовине која служи за коришћење таквих поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железнице или друмских возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добит од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

Самосталне личне делатности

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим када се тај доходак опорезује у другој држави уговорници у следећим ситуацијама:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или више у односном периоду од 12 месеци; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.

Радни однос

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18, 19. и 21. овог уговора, зараде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, такве зараде које се у њој остварују опорезују се у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, зараде које резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;

2) ако се зараде исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;

3) ако зараде не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, зараде које оствари из радног односа на поморском броду, речном броду, ваздухоплову, железници или друмском возилу у међународном саобраћају опорезују се у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 16.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице опорезују се у тој другој држави.

Члан 17.

Уметници и спортисти

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице у другој држави уговорници личним обављањем делатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски уметник, музичар или спортиста, опорезује се у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, опорезује у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

Члан 18.

Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 19. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 19.

Услуге за потребе владе

1. 1) Зараде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој поли-

тичкој јединици или локалној власти, опорезују се само у тој држави.

2) Међутим, те зараде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

– држављанин те државе или које

– није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или локалној власти, опорезује се само у тој држави.

2) Међутим, та пензија опорезује се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 15, 16. и 18. овог уговора примењују се на зараде и друга слична примања и пензије које се плаћају у вези с пословањем које обавља држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт.

Члан 20.

Студенти

Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не плаћа у тој држави порез на средства која добија за издржавање, образовање или обучавање ако су та средства из извора ван те државе.

Члан 21.

Професори и наставници

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради држања наставе или ангажовања у истраживачком раду на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за такву наставу или истраживачки рад за период који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да је та примања остварило изван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак од истраживачког рада ако истраживачки рад није у јавном интересу, него првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.

Остали доходак

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

Члан 23.

Имовина

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, опорезује се у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју

предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, опорезује се у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железнице и друмских возила, који се користе у међународном саобраћају која служи за коришћење таквих поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железнице и друмских возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 24.

Отклањање двоструког опорезивања

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници првспоменута држава одобрава:

1) као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави;

2) као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, као је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 25.

Једнак третман

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима држављани друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се такође примењује у односу на правна лица која остварују такав статус према важећем југословенском закону.

2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које плаћа предузеће државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезивих доходака тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првспоменуте државе, осим у случајевима предвиђеним у одредбама члана 9, члана 11. став 6. или члана 12. став 6. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првспоменуте државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првспоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању, или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првспоменуте државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 26.

Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Надлежни орган, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настоји да реши случај заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени у овом уговору.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити ради постизања договора у смислу претходних ставова.

Члан 27.

Размена обавештења

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештења примљена од државе уговорнице сматрају се тајном исто као и обавештења добијена према законима те државе и могу се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату пореза обухваћених овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни потупак или обавештења чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 28.

Чланови дипломатских мисија и конзулата

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија и конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

Ступање на снагу

1. Овај уговор се потврђује и инструменти потврђивања се размењују што је пре могуће.

2. Уговор ступа на снагу разменом инструмената потврђивања, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак и на имовину за сваку пореску годину која почиње првог

јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

3. Од датума примене овог уговора, у међусобним односима Савезне Републике Југославије и Словачке Републике престаће да се примењује Уговор између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Чехословачке Социјалистичке Републике о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан у Прагу 2. новембра 1981. године.

Члан 30.

Престанак важења

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем обавештења о престанку њего-

вог важења најкасније шест месеци пре краја календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају Уговор престаје да важи у односу на доходак остварен и на имовину која се поседује у току пореске године која почиње првог јануара или после првог јануара године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Братислави овог 26. дана фебруара 2001. године у два оригинална примерка, сваки на српском, словачком и енглеском језику. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

За Савезну Републику Југославију
Горан Свилановић, с. р.

За Словачку Републику
Едуард Кукан, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

20.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 58
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, потписан 26. фебруара 2001. године у Братислави, у оригиналу на српском, словачком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Словачке Републике (даље у тексту као „стране уговорнице”) свесни пријатељских односа између двеју земаља и народа, у интересу даљег унапређивања сарадње између Савезне Републике Југославије и Словачке Републике, сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Држављани земаља двеју страна уговорница, који су носиоци важећих дипломатских пасоша и службених пасоша, могу да уђу на територију државе друге стране уговорнице без визе и да бораве деведесет (90) дана.

Члан 2.

(1) Држављани једне од страна уговорница – носиоци дипломатских или службених пасоша, који су запослени у дипломатским и конзуларним представништвима, службеним представништвима као и у међународним организацијама са седиштем на

територији друге стране уговорнице, моћи ће да улазе, излазе и бораве на територији друге стране уговорнице током њиховог мандата без визе.

(2) Одредба тачке 1 ће се односити и на чланове њихових породица који поседују важеће дипломатске или службене пасоше.

Члан 3.

Држављани обеју страна уговорница овог Споразума, моћи ће да улазе, излазе и пролазе у транзиту преко територије друге стране уговорнице преко граничних прелаза који су предвиђени за међународни саобраћај.

Члан 4.

(1) Овим Споразумом се не ограничава било какво право страна уговорница да забране улазак, или прекину боравак држављана друге стране уговорнице који се сматрају непожељним.

(2) Држављани обеју страна уговорница током свог боравака на територији друге стране уговорнице су дужни да поштују законе те државе.

Члан 5.

(1) У циљу заштите националне безбедности, јавног реда и здравља, стране уговорнице имају право да обуставе делимично или потпуно овај Споразум.

(2) Стране уговорнице ће се међусобно одмах обавестити о одлуци да се обустави односно поновно ступи на снагу овај Споразум дипломатским путем.

Члан 6.

Стране уговорнице ће дипломатским путем разменити узорке дипломатских и службених пасоша као и узорке нових или измењених дипломатских и службених пасоша укључујући податке о томе како се могу користити, најмање 30 дана пре њиховог увођења.

Члан 7.

Овај Споразум се закључује на неодређено време. Свака од страна уговорница дипломатским путем отказује Споразум писменим обавештавањем друге стране уговорнице. Важење Споразума престаје тридесет (30) дана од дана пријема писменог обавештења о отказивању истог од стране друге стране уговорнице.

Члан 8.

(1) Спорови у вези са применом овог Споразума решаваће се дипломатским путем.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

(2) Амандмани односно измене Споразума које договоре стране уговорнице ступиће на снагу разменом нота о признавању истих.

Члан 9.

Овај Споразум ступиће на снагу тридесетог (30) дана од дана размене писмених обавештења обе стране уговорнице о томе да су испуњени сви услови за ступање на снагу предвиђени националним законодавством.

Сачињено у Братислави, 26. фебруара 2001. године у два оригинална примерка, сваки на српском, словачком и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају различитог тумачења Споразума, важи енглески текст.

У име Савезне владе Савезне
Републике Југославије
Горан Свилановић, с. р.
савезни министар за иностране
послове

У име Владе
Словачке Републике
Едуард Куќан, с. р.
министар иностраних послова

21.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о узајамној помоћи у царинским питањима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 59
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА**

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Словачке Републике о узајамној помоћи у царинским питањима, који је потписан 28. марта 2001. године у Београду, у оригиналу на српском и словачком језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Словачке Републике (у даљем тексту: стране уговорнице),

сматрајући да кршење царинских прописа наноси штету привредним, финансијским и општим интересима њихових држава;

имајући у виду значај обезбеђења тачног обрачуна царинских дажбина, пореза и других дажбина које се наплаћују при увозу или извозу робе као и правилне примене прописа о забранама, ограничењима и контроли;

уверене да напори за спречавање кршења царинских прописа и обезбеђење правилне наплате увозних и извозних царинских дажбина и пореза и других дажбина могу да буду много ефикаснији уз сарадњу њихових царинских органа;

имајући у виду постојеће пријатељске односе између Савезне Републике Југославије и Словачке Републике;

у жељи да прошире и унапреде постојећи ниво узајамне помоћи између страна уговорница;

имајући у виду Препоруку Савета за царинску сарадњу о узајамној административној помоћи од 5. децембра 1953. године;

имајући у виду одредбе Јединствене конвенције о опојним дрогама из 1961. године са Протоколом о изменама и допунама из 1972. године и Конвенцију о психотропним супстанцама из 1971. године које су донесене под покровитељством Уједињених нација, као и Конвенције Уједињених нација против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци од 19. децембра 1988. године;

сагласиле су се о следећем:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

У смислу овог споразума:

1. „Царински прописи” су одредбе закона и других прописа који се односе на увоз, извоз и провоз робе, на царинске дажбине, порезе и друге дажбине, које наплаћују царински органи, или на мере забране, ограничења и контроле, као и други прописи из надлежности царинских органа.

2. „Прекршај” је сваки прекршај или покушај прекршаја царинских прописа.

3. „Царински орган” у Савезној Републици Југославији је Савезна управа царина, а у Словачкој Републици – Царинска дирекција Словачке Републике.

4. „Царински орган молилац” је надлежни царински орган стране уговорнице који подноси захтев за помоћ у царинским питањима.

5. „Замољени царински орган” је надлежни царински орган стране уговорнице коме је упућен захтев за помоћ у царинским питањима.

6. „Контролисана испорука” је метод по коме се дозвољава да незаконите или сумњиве пошиљке опојних дрога и психотропних супстанци, изађу из, прођу преко, или уђу на територију држава страна уговорница, са знањем или под надзором надлежних органа страна уговорница, с циљем да се открију лица умешана у недозвољен промет опојним дрогама и психотропним супстанцама.

ДЕЛОКРУГ

Члан 2.

1. У складу са одредбама овог споразума, стране уговорнице, преко својих царинских органа, узајамно пружају помоћ:

- 1) у обезбеђењу правилне примене царинских прописа;
- 2) у спречавању, истрази и борби против кршења царинских прописа;
- 3) у достављању докумената, односно обавештавању у вези са применом царинских прописа;
- 4) у размени стручних искустава ради усавршавања својих царинских органа.

2. Помоћ из става 1. овог члана може се пружати у спровођењу царинско-управних и судских поступака који су у вези са царинским прописима.

3. Помоћ у оквиру овог споразума пружаће се у складу са прописима друге стране уговорнице, а у оквиру надлежности и могућности замољеног царинског органа. По потреби, замољени царински орган, може да затражи помоћ од другог надлежног органа.

4. Овај споразум не односи се на међународне уговоре из области пружања правне помоћи у кривичним стварима чији су учесници државе страна уговорница.

ДОСТАВЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА

Члан 3.

1. Царински органи, самоиницијативно или на захтев, достављају један другом информације које могу да помогну при обезбеђењу правилне:

1) наплате царине, пореза, и других дажбина које наплаћују царински органи, и информације које ће помоћи да се утврди царинска вредност робе и њено тарифно сврставање;

2) примене забрана, ограничења и контроле при увозу и извозу робе;

3) примене правила о пореклу робе која нису предмет других споразума о трговинским олакшицама, које је закључила једна страна уговорница или обе стране.

2. Ако замољени царински орган не располаже информацијама које се од њега траже, постараће се да их прибави, у складу са својим прописима.

3. Замољени царински орган тражиће информације поступајући у своје име.

Члан 4.

Царински органи, на захтев, достављају један другом информације о томе да ли је:

1) роба која је увезена на територију државе једне стране уговорнице прописно извезена са територије државе друге стране уговорнице;

2) роба која је извезена са територије државе једне стране уговорнице прописно увезена на територију државе друге стране уговорнице и који је царински поступак примењен.

Члан 5.

Царински орган једне стране уговорнице, самоиницијативно или на захтев, доставиће царинском органу друге стране уговор-

нице информације о кршењу царинских прописа, а нарочито информације које се односе на:

1) лица за која се зна или сумња да крше или да су кршила царинске прописе друге стране уговорнице;

2) робу за коју се зна или сумња да је предмет незаконитог промета;

3) превозна средства и контејнере за које се зна или сумња да су се користили, да се користе, или да би могли да се користе приликом кршења царинских прописа државе друге стране уговорнице;

4) нове методе и средства која се користе приликом кршења царинских прописа.

Члан 6.

1. Царински орган једне стране уговорнице, самоиницијативно или на захтев, доставиће царинском органу друге стране уговорнице извештаје, евиденције, писмене изјаве сведока или оверене копије докумената, са свим расположивим информацијама о активностима, откривеним или планираним, којима се крше или се сумња да се крше царински прописи државе друге стране уговорнице.

2. Оригинали докумената могу се захтевати само ако су оверене копије недовољне. Достављени оригинали морају се вратити, што пре, царинском органу друге стране уговорнице.

Члан 7.

Документа наведена у овом споразуму могу се заменити компјутеризованим информацијама које су предате у исте сврхе, у било ком облику. Истовремено треба да се пруже и све информације неопходне за тумачење или коришћење тих информација.

НАДЗОР НАД ЛИЦИМА, РОБОМ И ПРЕВОЗНИМ СРЕДСТВИМА

Члан 8.

Царински орган једне стране уговорнице, самоиницијативно или на захтев царинског органа друге стране уговорнице, а у оквиру своје надлежности и расположивих средстава, врши посебан царински надзор над:

1) кретањем, а посебно уласком на његово царинско подручје и изласком са тог подручја лица за која се зна да су прекршила или се сумња да су прекршила или да крше царинске прописе државе друге стране уговорнице;

2) превозним средствима и контејнерима за која се зна или сумња да су били коришћени, да се користе или би могли да се користе приликом кршења царинских прописа државе друге стране уговорнице;

3) прометом робе за коју је царински орган друге стране уговорнице јавио да може бити предмет незаконитог промета на њеној територији и са њене територије, нарочито оружја, муниције, експлозива, експлозивних направа, опојних дрога и психотропних супстанци, супстанци од којих се добијају опојне дроге, отрови и материје које су опасне за животну средину и здравље људе, робе за коју се наплаћују високе царинске и друге дажбине или порези, предметима изузетне историјске, уметничке или археолошке вредности и угрожених биљних и животињских врста.

КОНТРОЛИСАНЕ ИСПОРУКЕ

Члан 9.

1. Царински органи могу, на основу договора и у оквиру овлашћења која имају сходно својим прописима, да примене метод контролисане испоруке ради идентификације лица која се баве незаконитим прометом опојних дрогама и психотропним супстанцима. Ако царински органи у одређеном случају нису надлежни да донесу одлуку о примени метода контролисане испоруке, поднеће захтев надлежним органима или ће им уступити тај случај.

2. Незаконите пошиљке чије се испоруке контролишу у складу са постигнутим договором могу, уз сагласност надлежних

органа, бити задржане или се може дозволити наставак провоза тих пошиљки.

3. Одлука о примени методе контролисане испоруке доноси се од случаја до случаја, а по потреби, могу се утврдити финансијске обавезе на основу договора надлежних органа страна уговорница.

СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГА

Члан 10.

1. Замољени царински орган покренуће званичну истрагу у погледу радњи које су у супротности или се сумња да су у супротности са царинским прописима државе стране уговорнице која је поднела захтев. Резултат те истраге доставиће се царинском органу молиоцу.

2. Истраге се спроводе у складу са прописима стране уговорнице којој је упућен захтев. Замољени царински орган поступаће у своје име.

3. Замољени царински орган може дозволити службеницима царинског органа молиоца да буду присутни приликом истраге кршења царинских прописа државе друге стране уговорнице.

4. Када представници царинског органа једне стране уговорнице бораве на територији државе друге стране уговорнице, они морају у свако доба да пруже доказ о свом овлашћењу. Они не смеју да буду у униформи, нити да носе оружје.

ЕКСПЕРТИ И СВЕДОЦИ

Члан 11.

1. Ако судови или надлежни органи једне стране уговорнице затраже присуство експерта или сведока у вези са повредом царинских прописа, царински орган друге стране уговорнице може да овласти своје службенике, под условом да су они сагласни, да се појаве на тим судовима или пред надлежним органима у својству експерата или сведока. Ти службеници ће пружити доказе који се односе на чињенице које су утврдили у току обављања својих послова. У захтеву се мора јасно навести по ком случају и у ком својству службеник треба да се појави.

2. Службеник који се појављује у својству експерта или сведока има право да одбије да даје исказе у току вођења поступка ако га на то обавезују прописи његове државе.

3. Царински орган молилац предузима неопходне мере, уз помоћ надлежних органа, за обезбеђење личне сигурности службеника приликом боравка на територији њене државе у складу са ставом 1. овог члана. Трошкове превоза и боравка тих лица сноси царински орган молилац.

КОРИШЋЕЊЕ ИНФОРМАЦИЈА И ДОКУМЕНАТА

Члан 12.

1. Информације, документа и други подаци добијени у складу са овим споразумом користиће се само у сврхе прдвиђене овим споразумом. Употреба истих у друге сврхе захтева писмену сагласност царинског органа који их је доставио. Ово правило се не примењује на информације, документа и друге податке који се односе на кршење царинских прописа у вези са опојним дрогама и психотропним супстанцама.

2. Све информације, документа и други подаци добијени на основу овог споразума имају поверљиви карактер и уживаће заштиту према прописима стране уговорнице која их је примила.

3. Царински органи страна уговорница могу, у складу са одредбама овог споразума, да користе као доказ добијене информације, документа и друге податке:

- 1) у својим записницима, извештајима и исказима;
- 2) у поступцима пред судским и управним органима.

Информације, документа и други подаци користиће се као доказ на судовима у складу са националним прописима страна уговорница.

ДОСТАВЉАЊЕ ОБАВЕШТЕЊА

Члан 13.

Замољени царински орган, у складу са прописима своје државе, уручује или саопштава физичким лицима са пребивалиштем или правним лицима са седиштем на његовом царинском подручју, списе и решења које је донео царински орган молилац.

ОБЛИК И САДРЖАЈ ЗАХТЕВА ЗА ПРУЖАЊЕ ПОМОЋИ

Члан 14.

1. Захтев по овом споразуму подноси се у писменом облику. Уз захтев се подносе документа неопходна за његово извршење. У хитним случајевима може да се прихвати и усмени захтев, али он мора одмах да се писмено потврди.

2. Захтеви из става 1. овог члана садрже:

- 1) назив царинског органа молиоца;
- 2) мере које се захтевају;
- 3) предмет и разлог подношења захтева;
- 4) прописе који се односе на предмет;
- 5) тачне и подробне податке о физичким и правним лицима која су предмет испитивања;
- 6) опис битних околности које су везане за предмет, осим у случајевима наведеним у члану 13. овог споразума.

3. Захтев се подноси на службеном језику замољене стране или на енглеском језику.

4. Ако захтев не испуњава услове из ст. 2. и 3. овог члана, замољени орган може затражити његову исправку или допуну.

ИЗУЗЕЦИ ОД ОБАВЕЗЕ ПРУЖАЊА ПОМОЋИ

Члан 15.

1. Ако замољени царински орган сматра да испуњавање захтева може да нанесе штету суверенитету, безбедности, јавном реду и другим битним интересима његове државе, може потпуно или делимично да одбије сарадњу или да је пружи уз поштовање одређених услова и захтева.

2. Ако се захтеву за пружање помоћи не може удовољити, о томе се одмах обавештава царински орган молилац, уз навођење разлога зашто је помоћ одбијена.

ТРОШКОВИ

Члан 16.

Трошкове везане за остваривање захтева у складу са овим споразумом сноси замољени царински орган, осим трошкова насталих ангажовањем експерата и сведока предвиђеним чланом 11. овог споразума.

СПРОВОЂЕЊЕ СПОРАЗУМА

Члан 17.

1. За спровођење овог споразума надлежни су царински органи страна уговорница, који усаглашавају облик и начин његовог спровођења.

2. Царински органи страна уговорница могу обезбедити да њихове службе за истраге буду у непосредној вези.

ПОДРУЧЈЕ НА КОМЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ СПОРАЗУМ

Члан 18.

Овај споразум се примењује на царинским подручјима Савезне Републике Југославије и Словачке Републике.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19.

1. Овај споразум ступа на снагу тридесетог дана од дана последње дипломатске ноте којом су се стране уговорнице међусобно обавестили да је испуњена процедура предвиђена њи-

ховим унутрашњим законодавством за ступање споразума на снагу.

2. Овај споразум је закључен на неодређено време, а свака од страна уговорница може да га откаже писменим обавештењем дипломатским путем другој страни уговорници. Споразум престаје да важи по истеку шест месеци од дана када је једна страна уговорница добила писмено обавештење дипломатским путем о његовом отказивању.

Члан 20.

Ступањем на снагу овог споразума у односима између Савзне Републике Југославије и Словачке Републике престаје да важи Споразум између Владе Социјалистичке Федеративне Републике

Југославије и Владе Чехословачке Социјалистичке Републике о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима, потписан у Прагу 17. маја 1967. године.

У потврду чега доле потписани опуномоћеници, прописно овлашћени за то, потписали су овај споразум.

Сачињен у Београду, дана 28. марта 2001. године, у два оригинална примерка, на српском и словачком језику, с тим што оба текста имају подједнаку важност.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Владан Беговић, с. р.

За Владу Словачке
Републике
Милан Јасеновц, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

22.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ТРГОВИНСКОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

Проглашава се Закон о потврђивању Трговинског споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Хрватске, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 60
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ ТРГОВИНСКОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

Члан 1.

Потврђује се Трговински споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Хрватске, који је потписан 18. августа 1998. године у Загребу, у оригиналу на српском и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

Т Р Г О В И Н С К И   С П О Р А З У М

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Хрватске (у даљем тексту: уговорне стране), вођене жељом за развијање трговинских и економских односа, на основама равноправности и у складу са међународном праксом и правилима, имајући у виду обострани интерес за развој трговинских односа субјеката уговорних страна и у циљу ефективног укључивања у међународно тржиште договориле су се следеће:

Члан 1.

Уговорне стране ће узајамно подржавати и олакшавати развој трговине између Савезне Републике Југославије и Републике Хрватске у складу са одредбама овог Споразума, као и важећим националним законодавством у свакој од уговорних страна.

Члан 2.

Уговорне стране у складу са начелима Светске трговинске организације (ГАТТ 1994) одобравају једна другој третман најповлашћеније нације, што значи да се у трговини производима, који су пореклом са или се извозе на државну територију друге уговорне стране, даје третман који није неповољнији од оног који се одобрава производима, који су пореклом са или се извозе на државну територију било које треће земље.

Члан 3.

Одредбе члана 2. овог Споразума не односе се на:
– повластице које је једна од уговорних страна пружила или ће пружити некој од суседних држава, за олакшавање пограничне сарадње,
– повластице које је једна од уговорних страна пружила или ће пружити трећим земљама, на основу договора о стварању царинске уније, зоне слободне трговине или на основу привременог споразума који води ка стварању царинске уније или зоне слободне трговине, чиме је ова уговорна страна везана.

Члан 4.

Уговорне стране обезбедиће слободан транзит робе чије је порекло са државне територије једне од њих, а која се транспортује преко државне територије друге уговорне стране, у складу са важећим националним законодавством у свакој од уговорних страна.

Члан 5.

Уколико се, као последица непредвиђеног развоја околности, неки производ увози на државну територију једне од уговорних страна у тако повећаном обиму или под таквим условима, да то наноси или прети да нанесе озбиљну штету домаћој производној грани, на тој државној територији, која производи скоро истоветно или директно конкурентне производе, та уговорна страна има право, ако се ради о таквом производу, да уведе заштитну меру у обиму и за време потребно да се спречи таква штета.

Пре него што уговорна страна уведе мере из става 1. овог члана обавестиће о томе писменим путем другу уговорну страну, у најкраћем року и пружиће јој могућност консултације о предложеној мери. У околностима, када би одуговлачење нанело, или прети да нанесе штету коју би било тешко надокнадити, мера из става 1. овог члана може се привремено увести, без претходних консултација, под условом да се консултације одрже непосредно по увођењу такве мере.

Члан 6.

Овај Споразум не спречава уговорне стране у примени мера које сматрају неопходним да би заштитиле јавни морал, закон и ред, јавну сигурност, здравље и живот људи, животиња и биљака, права интелектуалне својине, или одредбе о увозу или извозу злата или сребра, или да би заштитиле национално благо које има уметничку, историјску или археолошку вредност.

Такве забране и ограничења неће се примењивати на начин који би довео до дискриминације, или би укључивао скривена ограничења у погледу трговине између две земље.

Члан 7.

Узајамне испоруке робе и пружање услуга биће реализовани у складу са важећим националним законодавством уговорних страна, на основу уговора закључених између правних и/или физичких лица (у даљем тексту: „пословни субјекти“) уговорних страна.

Ниједна од уговорних страна неће сносити одговорност за уговоре и обавезе из става 1. овог члана, којима су се субјекти међусобно обавезали.

Члан 8.

Сва плаћања и наплате у вези с увозом и извозом робе и услуга између пословних субјеката уговорних страна одвијаће се у складу са важећим националним законодавством уговорних страна и међународном праксом, у конвертибилној валути, осим ако пословни субјекти другачије не уговоре, у складу са важећим националним законодавством у свакој од уговорних страна.

Члан 9.

Уговорне стране подржаваће учешће пословних субјеката на међународним изложбама, сајмовима и другим манифестацијама које се одржавају на државној територији уговорних страна.

Уговорне стране предузеће потребне мере, у складу са важећим националним законодавством у свакој од уговорних страна, у циљу омогућавања увоза пропагандних материјала, узорка робе погодних само за сврхе сајмова, изложбених и пропагандних експоната, алата и осталих производа потребних за организовање сајмова и тржишних изложби који нису намењени за продају.

Члан 10.

Уговорне стране размењиваће информације о правним прописима у вези са трговинским системом у обе државе.

Члан 11.

Уговорне стране формираће Мешовиту комисију, састављену од представника одговарајућих органа државне управе. Мешовита комисија ће се састајати по потреби или на основу захтева једне од страна, наизменично на државној територији једне од уговорних страна, а најмање једанпут годишње.

Мешовита комисија ће првенствено пратити реализацију овог споразума, и предложати мере за унапређење трговинских односа и сарадње међу уговорним странама, као и разматрати друга питања која проистичу из овог споразума.

Члан 12.

Овај Споразум ступа на снагу даном пријема последње од две ноте, којима уговорне стране, узајамно потврђују дипломатским путем, да су испуњени услови потребни за његово ступање на снагу, у складу са важећим националним законодавством уговорних страна.

Овај Споразум важи пет година од дана његовог ступања на снагу. Након тога ће се аутоматски продужавати за наредне периоде од годину дана. Уколико једна од уговорних страна одлучи да откаже Споразум, о томе мора писмено дипломатским путем обавестити другу уговорну страну, најкасније шест месеци пре истека текућег периода.

Члан 13.

Измене и допуне овог споразума врше се по поступку предвиђеном за његово доношење.

Члан 14.

Одредбе овог Споразума примењују се и после престанка његове важности, односно измена за уговоре који су били закључени између пословних субјеката уговорних страна, на основу овог Споразума, а нису били испуњени до дана престанка важења Споразума, односно измена.

Члан 15.

Сачињено у Загребу, дана 18. августа 1998. године у два оригинална примерка, сваки на српском и хрватском језику, при чему оба текста имају исту важност.

За Савезну владу Савезне
Републике Југославије
Живорад Јовановић, с. р.

За Владу Републике Хрватске
Мате Гранић, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори“.

23.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ТРГОВИНСКОЈ И ЕКОНОМСКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума о трговинској и економској сарадњи између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 61
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ТРГОВИНСКОЈ И ЕКОНОМСКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о трговинској и економској сарадњи између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније, који је потписан 23. марта 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, словеначком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

О ТРГОВИНСКОЈ И ЕКОНОМСКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Словеније (у даљем тексту: Уговорне стране),

у жељи да развију и ојачају дугорочну трговину и економску сарадњу засновану на равноправности и узајамној користи,

уверене да је овај споразум одговарајућа и стабилна основа за трајан и ефикасан развој и разгранаване трговинске и економске сарадње између две државе,

у складу са законима и прописима који су на снази у обе државе и међународним споразумима које су оне прихватиле, с обзиром на обичаје и стандарде међународног тржишта и имајући у виду одредбе споразума под окриљем Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО),

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Уговорне стране ће унапређивати, подржавати и олакшавати развој трговине и економске сарадње између две државе, у складу са одредбама овог споразума и важећим законима и прописима у обе државе.

Члан 2.

1. Свака Уговорна страна ће, у складу са принципима ГАТТ-94, пружити другој Уговорној страни третман најповлашћеније нације за производе који су пореклом са територије друге Уговорне стране.

2. Одредбе из првог става, међутим, не односе се на:

а) предности које је било која Уговорна страна пружила или ће пружити било којој суседној држави ради олакшања промета преко границе;

б) предности које је једна од Уговорних страна пружила или ће пружити трећим државама на основу сарадње у оквиру царинске уније, односно области слободне трговине, односно споразума о регионалној интеграцији; и

ц) предности које је било која Уговорна страна одобрила или ће одобрити било којој земљи у развоју према Споразуму о оснивању СТО и другим споразумима.

Члан 3.

Уговорне стране ће, у оквиру својих овлашћења, настојати да обезбеде стабилне услове за развој трговинске и економске сарадње између две државе, посвећујући посебну пажњу сарадњи у привредном, банкарском, индустријском, техничком и научно-технолошком домену.

Члан 4.

С обзиром на развој трговинске и економске сарадње, Уговорне стране ће подстицати узајамну размену информација, нарочито у вези са односним законодавним и економским програмима, као и других информација од заједничког интереса.

Члан 5.

1. Сва плаћања за робу између правних, односно физичких лица (у даљем тексту: субјекти) у обе државе обављаће се у конвертибилним валутама.

2. Ради олакшања и развијања трговинске и економске сарадње, Уговорне стране неће субјектима из држава Уговорних страна правити сметње за узајамни увоз и извоз робе на основу компензационих послова, као и за бартер и друге уговоре, у складу са унутрашњим правним прописима држава Уговорних страна.

Члан 6.

Узајамно снабдевање робама биће засновано на уговорима закљученим између субјеката обеју земаља, у складу са односним законима и прописима обеју земаља и уобичајеном трговачком праксом везаном за цену, квалитет, испоруку и услове плаћања.

Члан 7.

У случају извоза робе из државе једне Уговорне стране у државу друге уговорне стране по дампиншким или субвенционираним ценама (и на начин који наноси штету домаћој производњи у држави друге Уговорне стране), друга Уговорна страна има право да предузима мере у складу са општим принципима и правилима Светске трговинске организације.

Члан 8.

1. Уговорне стране ће, у складу са законима и прописима својих држава, пружити помоћ једна другој у организовању сајмова, специјализованих изложби и промотивних акција.

2. Уговорне стране су сагласне да изузму од плаћања царине и других увозних дажбина, у складу са важећим законима и прописима у обе државе, извоз:

а) промотивног материјала, бесплатних узорака који потичу са територије државе друге Уговорне стране, као артикала који су набављени у држави друге Уговорне стране за такмичења, изложбе и друге догађаје; и

б) роба и опреме за сајмове и специјализоване изложбе, која се неће продавати.

Члан 9.

1. Ради спровођења циљева овог споразума, Уговорне стране су се сагласиле да формирају Мешовиту југословенско-словеначку комисију састављену од представника обеју држава.

2. Мешовита комисија ће се састајати једанпут годишње, или према потреби, на захтев било које Уговорне стране, у држави било које Уговорне стране, наизменично.

3. Мешовита комисија ће, ради унапређивања и ширења трговинске и економске сарадње између две државе, пре свега:

а) разматрати начине и средства за подстицање и развој трговинске и економске сарадње двеју држава;

б) пратити напредак спровођења билатералних споразума које су две државе закључиле у области трговинске и економске сарадње и предлагати решења за проблеме који могу да настану приликом спровођења таквих споразума;

ц) утврдити области које доприносе развоју трговине и економске сарадње и дати препоруке надлежним органима двеју држава;

д) идентификовати проблеме који ометају билатералну трговинску и економску сарадњу и препоручити мере за њихово решавање.

4. Мешовита комисија може да усвоји пословник о раду.

Члан 10.

Овај споразум неће ићи на штету међународних споразума које су потписале и спроведе Уговорне стране.

Члан 11.

Спорови између Уговорних страна у вези са тумачењем или спровођењем овог споразума биће решавани кроз консултације или преговоре дипломатским каналима.

Члан 12.

1. Уговорне стране ће моћи да измене или допуне било коју одредбу овог споразума.

2. Измена или окончање споразума ни у ком случају неће утицати на испуњење уговора закључених између привредних субјеката двеју држава током периода важења овог споразума.

Члан 13.

1. Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последњег обавештења којима Уговорне стране једна другу обавештавају да су испуњени сви унутрашњи правни услови за његовог ступање на снагу.

2. Овај споразум се закључује на период од једне године и аутоматски се обнавља сваке године, осим ако једна Уговорна страна не оконча овај споразум слањем обавештења другој Уговорној страни. У том случају, споразум се раскида три месеца после пријема таквог обавештења.

Сачињено у Београду, дана 23. марта 2001. у по два оригинална примерка на српском, словеначком и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају различитих тумачења, важиће текст на енглеском језику.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Горан Свилановић, с. р.

За Владу
Републике Словеније
Димитриј Рупел, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

24.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТРГОВИНЕ НЕЗАКОНИТИМ ДРОГАМА И ПСИХОТРОПНИМ СУПСТАНЦАМА, ТЕРОРИЗМА И ДРУГИХ ТЕЖИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније о сарадњи у борби против организованог криминала, трговине незаконитим дрогама и психотропним супстанцама, тероризма и других тежих кривичних дела, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 62
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТРГОВИНЕ НЕЗАКОНИТИМ ДРОГАМА И ПСИХОТРОПНИМ СУПСТАНЦАМА, ТЕРОРИЗМА И ДРУГИХ ТЕЖИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА**

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Словеније о сарадњи у борби против организованог криминала, трговине незаконитим дрогама и психотропним супстанцама, тероризма и других тежих кривичних дела, који је потписан 6. априла 2001. године у Љубљани, у оригиналу на српском, словеначком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, ТРГОВИНЕ НЕЗАКОНИТИМ ДРОГАМА И ПСИХОТРОПНИМ СУПСТАНЦАМА, ТЕРОРИЗМА И ДРУГИХ ТЕЖИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Словеније, као стране уговорнице, у даљем тексту: уговорнице, имају жељу да допринесу развоју билатералних односа, да сарађују у борби против криминала, нарочито организованог криминала, трговине незаконитим дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, против тероризма и других тежих кривичних дела, да појачају заједничке напоре у спречавању тероризма и злоупотребе незаконитих дрога, да ускладе заједничке акције против међународног организованог криминала, споразумеле су се у следећем:

Члан 1.

(1) Уговорнице ће у складу са својим националним законодавством сарађивати у спречавању тероризма, трговине незаконитим дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима, организованог криминала, у откривању, сузбијању и кривичном гоњењу таквих кривичних дела, као и у спречавању, откривању, сузбијању и кривичном гоњењу других тежих кривичних дела.

(2) Уговорнице ће посебно сарађивати у случајевима када су кривична дела или њихова припрема извршени на територији једне од уговорница и када информације наговештавају припреме или извршења истог на територији друге уговорнице.

Члан 2.

Уговорнице ће сарађивати у откривању и сузбијању криминала посебно организованог криминала, и:

(а) обавештаваће једна другу о свим подацима која се односе на лица која су умешана у организовани криминал и њиховим везама; о криминалним организацијама и групама; о типичном понашању извршилаца и група; о чињеницама са посебним

акцентом на времену, месту и начину извршења кривичних дела; циљевима напада; о посебним околностима и одредбама кривичног законодавства који су прекршени и о мерама које су предузете, ако је то потребно у спречавању тежих кривичних дела;

(б) по молби ће обављати одређене полицијске активности у складу са националним законодавством замољене уговорнице;

(в) сарађиваће у истрагама у складу са овим споразумом и својим националним законодавством уз помоћ координираних полицијских мера, укључујући обострану помоћ у људству, техничкој опреми и организацији;

(г) размењиваће информације и искуства која се тичу нових форми и метода које користи међународни организовани криминал;

(д) размењиваће резултате криминалистичко-техничких истрага и експертиза, криминолошке и друге студије о криминалу, информисаће једна другу о истражном искуству у своме раду, као и о методама и средствима која се користе;

(ђ) по молби размењиваће писане материјале, примерке званичних докумената и предмете коришћене у извршењу кривичног дела или која потичу од кривичних дела;

(е) размењиваће стручњаке ради побољшања квалитета рада и омогућавања њихове даље обуке у циљу остваривања вишег степена професионалног знања за борбу против организованог криминала;

(ж) организоваће радне састанке да би разговарали о припреми и примене неопходних мера.

Члан 3.

Ради спречавања и борбе против незаконитог узгајања, производње, извоза, увоза и превоза дрога, психотропних супстанци и прекурсора (у даљем тексту дроге), као и против незаконите трговине таквим супстанцама уговорнице ће у складу са својим националним законодавством:

(а) размењивати све информације које се односе на лица умешана у недозвољено узгајање, производњу и трговину дрога, скровишта дрога, средства и начине превоза, места порекла и одређишта дрога, укључујући и све друге посебне детаље везане за кривична дела ако је то потребно за спречавање криминала или у одређеним случајевима за спречавање других тешких кривичних дела;

(б) размењивати информације које се тичу уобичајених и нових начина и путева илегалне међународне трговине дрогом и све друге релевантне информације;

(в) размењивати резултате криминалистичко-техничких истрага о илегалној трговини дрогом и злоупотреби исте;

(г) размењивати узорке нових дрога;

(д) размењивати искуства која се односе на надгледање легалне трговине дрогама са погледом на могућности борбе против недозвољене трговине таквим супстанцама;

(ђ) координирати заједничке полицијске акције у складу са својим националним законодавством.

Члан 4.

У циљу спречавања и сузбијања тероризма уговорнице ће у складу са својим националним законодавством и у складу са овим споразумом:

(а) размењивати информације које се односе на планирање или извршење терористичке акције лица и група које су у то умешане, начинима извршења и техничким средствима коришћеним у тим акцијама;

(б) размењивати информације о терористичким групама, њиховим члановима који планирају, извршавају или су извршили дела на територији једне од уговорница на њену штету и против њених интереса. Такве информације биће од користи у сузбијању тероризма и спречавању других насилних кривичних дела као што је дефинисано Европском конвенцијом о сузбијању тероризма (Стразбур, 27. јануар 1977. године).

Члан 5.

У складу са својим националним законодавством и овим споразумом уговорнице ће сарађивати у спречавању, откривању и сузбијању других тежих кривичних дела укључујући и прање новца.

Члан 6.

Сарадња између уговорница укључује и:

(а) размену информација о прописима који се односе на борбу против криминала што је и предмет сарадње по овом споразуму;

(б) размену информација које се тичу свих врста користи добијених криминалним активностима;

(в) размену свих информација важних за једну од уговорница у борби против трговине људима, као и размену прописа и исустава везаних за илегалну миграцију.

Члан 7.

(1) У циљу примене одредби овог споразума уговорнице одређују своје надлежне органе и овлашћују их да директно и оперативно сарађују у складу са својим надлежностима што може бити и посебно одређено кроз писане билатералне протоколе.

(2) Размена информација између овлашћених органа изводиће се на енглеском језику уколико није другачије договорено.

Члан 8.

Надлежни органи уговорница у складу са својим националним законодавством и узимајући у обзир Конвенцију о заштити лица у вези са аутоматском обрадом личних података (Стразбур 28. јануар 1981. године) и препоруком број Р 87-(15) Савета министара Савета Европе државама чланицама, које регулишу заштиту личних података у полицијском сектору (Стразбур, 17. септембар 1987. године), применити следеће услове за заштиту личних података који се размењују у оквиру сарадње:

(а) надлежни орган који добије такве податке може да их обради само за сврхе и под условима које је одредио надлежни орган који их је послао;

(б) по захтеву надлежног органа који шаље, надлежни орган који прима информисаће пошљаоца о обради таквих података и о њиховим резултатима;

(в) лични подаци могу бити достављени само органима или организацијама који су надлежни за сузбијање криминала, борбу против тероризма, кривична дела у вези са дрогама и организованог криминала. Такви подаци могу бити пренети другим органима само са претходно написаном сагласношћу надлежних органа који их шаљу;

(г) надлежни орган који је слао тражене податке, мора проверити да су подаци тачни, да је достава података апсолутно неопходна и да је достава података у складу са наменом. Ако би се испоставило да су достављени подаци нетачни или подаци који нису смели да буду откривени, надлежни орган који их је примио биће о томе обавештен и одмах ће уништити све податке који су достављени грешком или без овлашћења, или ће исправити све нетачне податке;

(д) по захтеву овлашћеног појединца сви постојећи подаци о њему или њој као и њихова планирана обрада биће објашњени том појединцу. У погледу давања информација о личним подацима мериторно је национално законодавство које је на снази у земљи надлежног органа који даје податке;

(ђ) надлежни орган који шаље податке у складу са својим националним законодавством одредиће након доставе важеће услове за брисање таквих података. Без обзира на претходну чињеницу сви подаци који се тичу одређене особе морају бити избрисани кад више нису потребни. Надлежни орган који их је послао мора бити обавештен о брисању и разлосима за њихово брисање. Сви добијени лични подаци биће уништени након престанка важности овог споразума;

(е) надлежни органи су дужни водити евиденцију о испоруци, пријему и брисању личних података;

(ж) надлежни органи ће обезбедити ефикасну заштиту личних података како би се спречило приступ неовлашћеним лицима тим подацима и неће дозволити да се они мењају или објављују.

Члан 9.

(1) Уговорнице гарантују поверљивост свих достављених података који су у складу са националним законодавством уговорница одређени као поверљиви.

(2) Прослеђивање материјала, података и техничке опреме који су достављени, у складу са овим уговором, трећој држави је могуће само уз писмену сагласност надлежног органа уговорнице која их је доставила.

Члан 10.

(1) Уговорнице ће оформити заједнички одбор за примену и оцену сарадње у оквиру овог споразума. Уговорнице ће информисати једна другу дипломатским путем о саставу заједничког одбора, који ће чинити најмање три члана сваке уговорнице.

(2) Заједнички одбор састајаће се по потреби. Било која уговорница може да иницира, ако је неопходно, састанке заједничког одбора. Заједнички одбор одржаваће састанке наизменично у Савезној Републици Југославији и Републици Словенији.

(3) Заједнички одбор усвојиће свој Пословник.

Члан 11.

Министри унутрашњих послова уговорница именују особу за контакт ради одржавања везе са надлежним органима друге уговорнице.

Члан 12.

Било која уговорница може да ускрати у потпуности или делимично своју сарадњу и своју помоћ, или може да постави одређене услове за то ако је то ограничено њеним националним законодавством, ако то доводи у опасност безбедност, или национални суверенитет и интерес државе, или је супротно националном законодавству.

Члан 13.

Одредбе овог споразума неће утицати ни на један билатерални или мултилатерални споразум који обавезује уговорнице.

Члан 14.

(1) Споразум ступа на снагу на дан пријема последњег званичног обавештења којим уговорнице информичу једна другу о испуњењу унутрашњих правних услова који су неопходни за његово ступање на снагу.

(2) Споразум је закључен на неодређено време. Било која уговорница може да раскине овај споразум дипломатским путем. Раскид ступа на снагу шест месеци након дана пријема званичног обавештења о отказивању.

Сачињено у Љубљани дана 6. априла 2001. године у два истоветна примерка, на српском, словеначком и енглеском језику, подједнаке веродостојности. У случају било каквог неслагања у тумачењу меродаван је текст на енглеском језику.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Зоран Живковић, с.р.

За Владу
Републике Словеније
др **Радо Бохинц**, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

25.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ У ВЕЗИ СА УЗАЈАМНИМ ПОДСТИЦАЊЕМ И ЗАШТИТОМ УЛАГАЊА

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Турске у вези са узајамним подстицањем и заштитом улагања, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 63
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ У ВЕЗИ СА УЗАЈАМНИМ ПОДСТИЦАЊЕМ И ЗАШТИТОМ УЛАГАЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Турске у вези са узајамним подстицањем и заштитом улагања, који је потписан 2. марта 2001. године у Београду, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ У ВЕЗИ СА УЗАЈАМНИМ ПОДСТИЦАЊЕМ И ЗАШТИТОМ УЛАГАЊА

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада републике Турске, овде означене као Уговорне стране (уговорне стране у даљем тексту означене као „Стране”);

У жељи да подстакну већу међусобну сарадњу, нарочито у погледу улагања улагача једне Стране на територији друге Стране,

Схватајући да ће споразум о третману који се даје таквим улагањима подстицати проток капитала и технологије и економски развој Страна,

Сагласне да је пожељан праведан и правичан третман улагања да би се одржао стабилан оквир за улагања и максимално успешно коришћење економских средстава, и

Одлучивши да закључе споразум у вези са подстицањем и узајамном заштитом улагања,

Споразумеле су се о следећем:

Члан I.

У смислу овог споразума:

1. Израз „улагач” означава:

(а) физичка лица чији статус држављана било које Стране произлази из њеног закона који је на снази, и која улажу на територији друге Стране;

(б) корпорације, фирме или пословна удружења регистрована или основана према важећим законима и прописима на снази једне Стране и која имају седиште на територији те Стране, и улажу на територији друге Стране.

2. Израз „улагање”, у складу са законима и прописима Стране домаћина, обухватиће све врсте средстава а нарочито, мада не искључиво:

(а) деонице, акције или било који други облик учешћа и интереса у компанијама;

(б) реинвестиране приносе, новчана потраживања или било која друга потраживања по основу уговора, која имају економску вредност а односе се на улагање;

(ц) покретну и непокретну имовину, као и било која друга својинска права као што су хипотека, залога или јемство;

(д) права интелектуалне својине као што су ауторска права и слична права, патенти, индустријски дизајн или модели као и заштитни знаци „godwill” технички процеси и „know-how”;

(е) пословне концесије одобрене законом или уговором у складу са националним законодавством које се односе на приодна богатства.

Поменути израз ће се односити на сва директна улагања извршена у складу са законима и прописима на територији Стране где су улагања извршена.

Промена облика у коме се средства улажу неће утицати на њихов карактер као улагања.

3. Израз „приноси” означава износе које доноси улагање и обухвата посебно мада не искључиво, профит, камату, дивиденде, капиталну добит, ауторске хонораре, накнаде за лиценце и друге сличне накнаде.

4. (а) Израз „територија” значи, у односу на Савезну Републику Југославију, површине обухваћене копненим границама, као и подручје мора, морско дно и његово подземље ван територијалног мора на коме Страна има суверена права или јурисдикцију у складу са својим законима и прописима и међународним правом.

(б) Израз „територија” значи, у односу на Републику Турску, копнене територије Републике Турске, територијално море, морско дно и подземље на коме има јурисдикцију или суверена права у циљу истраживања, коришћења, чувања и управљања националним природним богатствима сходно међународном законодавству.

Члан II.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна Уговорница ће се подстицати и стварати повољне услове за улагаче друге Стране Уговорнице како би вршили улагања на њеној територији и дозвољавати таква улагања у складу са својим законима и прописима.

2. Улагања улагача било које Стране Уговорнице ће у свако време уживати правичан и равноправан третман, пуну заштиту и безбедност на територији друге Стране Уговорнице.

3. Зависно од закона и прописа Страна који се односе на улазак, кратак боравак и запошљавање странака:

(а) држављанима било које Стране ће бити дозвољено у складу са законима и прописима, земље домаћина, да ступе и остану на територији друге Стране ради утврђивања развоја управљања или саветовања о функционисању неког улагања у које су они или улагач прве Стране који их запошљава, ангажовали или су у поступку ангажовања знатног износа капитала или других средстава;

(б) компанијама које су законито основане према важећим законима и прописима једне Стране и које представљају улагања улагача друге Стране, биће дозвољено да ангажују руководеће и техничко особље по свом избору, без обзира на националност.

Члан III.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна ће на својој територији дозволити улагања и активности везане за то, на ништа мање повољној основи од оне коју у сличним ситуацијама додељује улагањима улагача било које треће државе, у оквиру својих закона и прописа.

2. Свака Страна ће овим улагањима, пошто буду утврђена, доделити третман који неће бити мање повољан од оног који у сличним ситуацијама додељује улагањима својих улагача или улагањима улагача било које треће земље, штогод да је повољније.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се тумачити тако да обавезују једну страну Уговорницу да улагачима друге Стране Уговорнице даје било какву предност у третману, преференцијале или привилегије које прва Страна Уговорница може додељивати:

1) царинској унији, слободној трговинској зони, монетарној унији или сличном међународном споразуму којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње, чији било која Страна Уговорница јесте или може постати потписник, или

2) било каквом међународном споразуму или аранжману који се у целости или делимично односи на опорезивање.

Члан IV.

Експропријација и накнада

1. Улагања неће бити експроприсана, национализована нити, директно или индиректно, подвргнута мерама са сличним дејством, осим у јавном интересу, на недискриминаторни начин, уз плаћање хитне одговарајуће и ефективне накнаде и у складу са одговарајућим законским поступком и општим принципима третмана предвиђеног у члану 3. овог споразума.

2. Накнада ће бити једнака стварној вредности експроприсаног улагања пре но што је експропријација предузета или постала опште позната чињеница. Накнада ће бити исплаћена без одлагања, биће слободно трансферабилна и укључиваће камату у

складу са националним законодавством, од дана експропријације до датума плаћања.

3. Улагачима било које Стране чија улагања претрпе штету на територији друге Стране услед рата, оружаног сукоба, побуне, грађанских немира или других сличних догађаја у погледу повраћаја, обештећења, накнаде или другог начина измирења обавеза, друга Страна ће доделити третман који није мање повољан од оног који додељује сопственим улагачима или улагачима било које треће земље, који год третман је најповољнији у погледу било каквих мера које усваја у односу на такве штете. Плаћања по наведеном основу вршиће се без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна.

Члан V.

Репатријација и трансфер

Свака Страна ће гарантовати улагачу друге Стране, слободу трансфера плаћања у вези са улагањима укључујући посебно, али не и искључиво:

(а) приносе;

(б) приходе од продаје или ликвидације целокупног или било ког дела неког улагања;

(в) накнаде сходно члану 4;

(г) рефундације и камате проистекле из зајмова у вези са улагањима;

(д) непотрошене плате, наднице и друге новчане награде које добијају држављани једне Стране који су на територији друге Стране добили одговарајуће радне дозволе које се односе на неко улагање;

(ђ) плаћања проистекла из неког инвестиционог спора.

2. Трансфери ће се обављати у конвертибилној валути у којој је улагање извршено или у било којој конвертибилној валути по девизном курсу који се примењује на дан трансфера, уколико није другачије договорено између улагача и Стране домаћина.

Члан VI.

Суброгација

1. Уколико је улагање улагача једне Стране осигурано од некомерцијалних ризика у складу са системом утврђеним законом, и, уколико Страна или њена наменована институција или правно лице које делује под њеним надзором (у даљем тексту означен као „осигураник”) изврши плаћање било ком улагачу на територији друге Стране у складу са уговором о осигурању, Страна домаћин ће признати да је осигураник овлашћен да прими таква права и потраживања и трансфер било којих права и потраживања таквог улагача.

2. Суброгирана права или потраживања неће премашивати првобитна права или потраживања улагача.

3. Суброгација права и обавеза осигураног улагача односи се такође и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

4. Спорови између једне Стране и осигуратеља решаваће се у складу са одредбама члана 7. овог споразума.

Члан VII.

Решавање спорова између једне Стране и улагача друге Стране

1. Улагач ће Страни кориснику улагања послати писмено обавештење, са детаљном информацијом, о споровима између једне Стране и улагача друге Стране, у вези са његовим улагањем. Колко год је могуће, улагач и заинтересована Страна ће настојати да реше ове спорове путем консултација и преговора у доброј вери.

2. Ако ови спорови не могу да се реше на овај начин у року од шест месеци почев од дана доставе писменог обавештења поминутог у одељку 1. спор може да буде предат, по избору улагача:

(а) Међународном центру за решавање инвестиционих спорова (ICSID) основаном на бази „Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава”, у случају да су обе Стране потписнице ове Конвенције;

(б) неком ad hoc суду или арбитражи формираној према Правилима арбитражне процедуре Комисије Уједињених нација за закон о међународној трговини (UNCITRAL);

(в) Арбитражном суду Међународне трговинске коморе у Паризу, под условом да, ако је заинтересовани улагач предао спор судовима Стране која је странка у спору, коначна пресуда није донета у року од годину дана.

3. Арбитражна пресуда ће бити коначна и обавезујућа за све странке у спору. Свака Страна се обавезује да спроведе пресуду у складу са својим националним законодавством.

Члан VIII.

Решавање спорова између Страна

1. Страна ће, у доброј вери и духу сарадње, тражити брзо и праведно решење било ког међусобног спора у вези са тумачењем или применом овог споразума. У том погледу, Стране су сагласне да обаве директне и садржајне преговоре да би дошле до таквих решења. Ако Стране не могу да постигну споразум у року од шест месеци од почетка спора између њих кроз претходни поступак, спор може бити поднет, на захтев било које Стране, неком арбитражном суду од три члана.

2. У року од два месеца од пријема захтева, свака Страна ће именовати једног арбитра. Ова два арбитра ће изабрати трећег арбитра за председника, који ће бити држављанин неке треће државе. У случају да било која Страна пропусти да именује арбитра у одређеном временском року, друга Страна може да захтева да председник Међународног суда правде изврши именовање.

3. Ако два арбитра не могу да се договоре о избору председника у року од два месеца од њиховог именовања, председника ће, на захтев било које стране, именовати председник Међународног суда правде.

4. Ако је у случајевима одређеним у одељцима (2) и (3) овог члана, председник Међународног суда правде спречен да обави поменуту функцију или ако је држављанин било које Стране, именовање ће обавити потпредседник, а ако је потпредседник спречен да обави поменуту функцију или ако је држављанин било које Стране, именовање ће обавити следећи по старешинству члан суда који није држављанин било једне или друге Стране.

5. Суд ће имати три месеца од датума избора председника да се договори о поступку у складу са другим одредбама овог споразума. У случају да се не постигне такав договор, суд ће тражити од председника Међународног суда правде да одреди правила поступка, узимајући у обзир опште призната правила међународног арбитражног поступка.

6. Ако се другачије не договори, сви захтеви ће бити поднети и сва саслушања обављена у року од осам месеци од датума избора председника, а суд ће донети одлуку у року од два месеца од последњег поднетог захтева или од датума окончања саслушања, штагод буде касније. Арбитражни суд ће своју одлуку која ће бити коначна и обавезујућа донети већином гласова.

7. Трошкове које направи председник, други арбитра и остале трошкове судског поступка Стране ће сносити подједнако. Суд, међутим, може по свом дискреционом праву да одлучи да већи део трошкова сноси једна Страна.

8. Спор неће бити предат неком међународном арбитражном суду сходно одредбама овог члана, ако је исти спор предат неком другом међународном арбитражном суду сходно одредбама члана 8. и још увек се води код тог суда. Ово неће нашкодити учешћу двеју Страна у директним и садржајним преговорима.

Члан IX.

Примена других одредаба

Уколико закони Страна Уговорница, односно садашњи или будући међународни споразуми између Страна Уговорница или

други међународни споразуми чији су потписници Страна уговорнице, садрже одредбе, којима се улагањима улагача друге Стране Уговорнице даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим споразумом, такви закони и споразуми ће, у мери у којој су повољнији, имати превагу над овим споразумом.

Члан X.

Консултације

Представници Страна Уговорница ће одржати консултације, када је потребно, у вези са питањима која се односе на примену овог споразума. Консултација ће се одржати на предлог једне Стране Уговорнице у месту и у време које ће се уговорити дипломатским путем.

Члан XI.

Ступање на снагу

1. Овај споразум је предмет потврђивања и ступиће на снагу даном размене последњег од два писмена обавештења којим две Стране обавештавају једна другу да су њихове унутрашње процедуре испуњене. Остаће на снази у периоду од десет година и наставиће да важи уколико не буде раскинут у складу са одељком 2 овог члана. Примењиваће се на улагања која постоје у време његовог ступања на снагу као и на улагања настала или стечена после тога, а примењиваће се од дана ступања на снагу овог споразума.

2. Било једна или друга Страна може, дајући годину дана унапред писмено обавештење другој Страни, да раскине овај споразум по истеку првог десетогодишњег периода или у било које време после тога.

3. Овај споразум може да се допуни уз писмену сагласност Страна. Било који амандман ће ступити на снагу када свака Страна обавести ону другу да је испунила све интерне захтеве за ступање на снагу таквог амандмана.

4. У погледу улагања насталих или стечених пре датума раскида овог споразума и на која се овај споразум иначе примењује, одредбе свих осталих чланова овог споразума ће након тога наставити да важе за наредни период од десет година од датума раскида.

У потврду чега су дотични опуномоћеници потписали овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 2. марта 2001. године на српском, турском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако аутентични.

У случају неслагања у погледу тумачења енглески текст ће имати превагу.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Горан Свилановић, с. р.

За Владу Републике Турске
Исмаил Цем, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

26.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛОМ

Проглашава се Закон о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са Додатним протоколом, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 64
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛОМ

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о трансферу осуђених лица, сачињена у Стразбуру 21. марта 1983. године и Додатни протокол уз Конвенцију о трансферу осуђених лица, сачињен у Стразбуру 18. децембра 1997. године, у оригиналу на француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције и Додатни протокол у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласе:

CONVENTION ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS

The member States of the Council of Europe and the other States, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Desirous of further developing international co-operation in the field of criminal law;

Considering that such co-operation should further the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Considering that these objectives require that foreigners who are deprived of their liberty as a result of their commission of a criminal offence should be given the opportunity to serve their sentences within their own society; and

Considering that this aim can best be achieved by having them transferred to their own countries,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Convention:

a. "sentence" means any punishment or measure involving deprivation of liberty ordered by a court for a limited or unlimited period of time on account of a criminal offence;

b. "judgment" means a decision of order of a court imposing a sentence;

c. "sentencing State" means the State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, transferred;

d. "administering State" means the State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve his sentence.

Article 2

General principles

1. The Parties undertake to afford each other the widest measure of co-operation in respect of the transfer of sentenced persons in accordance with the provisions of this Convention.

2. A person sentenced in the territory of a Party may be transferred to the territory of another Party, in accordance with the provisions of this Convention, in order to serve the sentence imposed on him. To that end, he may express his interest to the sentencing State or to the administering State in being transferred under this Convention.

3. Transfer may be requested by either the sentencing State or the administering State.

Article 3

Conditions for transfer

1. A sentenced person may be transferred under this Convention only on the following conditions:

- a. if that person is a national of the administering State;
- b. if the judgment is final;
- c. if, at the time of receipt of the request for transfer, the sentenced person still has at least six months of the sentence to serve or if the sentence is indeterminate;
- d. if the transfer is consented to by the sentenced person or, where in view of his age or his physical or mental condition one of the two States considers it necessary, by the sentenced person's legal representative;
- e. if the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offence according to the law of the administering State or would constitute a criminal offence if committed on its territory; and
- f. if the sentencing and administering States agree to the transfer.

2. In exceptional cases, Parties may agree to a transfer even if the time to be served by the sentenced person is less than that specified in paragraph 1.c.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it intends to exclude the application of one of the procedures provided in Article 9.1.a and b in its relations with other Parties.

4. Any State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define, as far as it is concerned, the term "national" for the purposes of this Convention.

Article 4

Obligation to furnish information

1. Any sentenced person to whom this Convention may apply shall be informed by the sentencing State of the substance of this Convention.

2. If the sentenced person has expressed an interest to the sentencing State in being transferred under this Convention, that State shall so inform the administering State as soon as practicable after the judgment becomes final.

3. The information shall include:

- a. the name, date and place of birth of the sentenced person;
- b. his address, if any, in the administering State;
- c. a statement of the facts upon which the sentence was based;
- d. the nature, duration and date of commencement of the sentence.

4. If the sentenced person has expressed his interest to the administering State, the sentencing State shall, on request, communicate to that State the information referred to in paragraph 3 above.

5. The sentenced person shall be informed, in writing, of any action taken by the sentencing State or the administering State under the preceding paragraphs, as well as of any decision taken by either State on a request for transfer.

Article 5

Requests and replies

1. Requests for transfer and replies shall be made in writing.

2. Requests shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State. Replies shall be communicated through the same channels.

3. Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will use other channels of communication.

4. The requested State shall promptly inform the requesting State of its decision whether or not to agree to the requested transfer.

Article 6

Supporting documents

1. The administering State, if requested by the sentencing State, shall furnish it with:

- a. a document or statement indicating that the sentenced person is a national of that State;
- b. a copy of the relevant law of the administering State which provides that the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed in the sentencing State constitute a criminal offence according to the law of the administering State, or would constitute a criminal offence if committed on its territory;
- c. a statement containing the information mentioned in Article 9.2.

2. If a transfer is requested, the sentencing State shall provide the following documents to the administering State, unless either State has already indicated that it will not agree to the transfer;

- a. a certified copy of the judgment and the law on which it is based;
- b. a statement indicating how much of the sentence has already been served, including information on any pre-trial detention, remission, and any other factor relevant to the enforcement of the sentence;
- c. a declaration containing the consent to the transfer as referred to in Article 3.1.d; and
- d. whenever appropriate, any medical or social reports on the sentenced person, information about this treatment in the sentencing State, and any recommendation for his further treatment in the administering State.

3. Either State may ask to be provided with any of the documents or statements referred to in paragraphs 1 or 2 above before making a request for transfer or taking a decision on whether or not to agree to the transfer.

Article 7

Consent and its verification

1. The sentencing State shall ensure that the person required to give consent to the transfer in accordance with Article 3.1.d does so voluntarily and with full knowledge of the legal consequences thereof. The procedure for giving such consent shall be governed by the law of the sentencing State.

2. The sentencing State shall afford an opportunity to the administering State to verify, through a consul or other official agreed upon with the administering State, that the consent is given in accordance with the conditions set out in paragraph 1 above.

Article 8

Effect of transfer for sentencing State

1. The taking into charge of the sentenced person by the authorities of the administering State shall have the effect of suspending the enforcement of the sentence in the sentencing State.

2. The sentencing State may no longer enforce the sentence if the administering State considers enforcement of the sentence to have been completed.

Article 9

Effect of transfer for administering State

1. The competent authorities of the administering State shall:

- a. continue the enforcement of the sentence immediately or through a court or administrative order, under the conditions set out in Article 10, or
- b. convert the sentence, through a judicial or administrative procedure, into a decision of that State, thereby substituting for the sanction imposed in the sentencing State a sanction prescribed by the law of the administering State for the same offence, under the conditions set out in Article 11.

2. The administering State, if requested, shall inform the sentencing State before the transfer of the sentenced person as to which of these procedures it will follow.

3. The enforcement of the sentence shall be governed by the law of the administering State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions.

4. Any State which, according to its national law, cannot avail itself of one of the procedures referred to in paragraph 1 to enforce measures imposed in the territory of another Party on persons who for reasons of mental condition have been held not criminally responsible for the commission of the offence, and which is prepared to receive such persons for further treatment may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the procedures it will follow in such cases.

Article 10

Continued enforcement

1. In the case of continued enforcement, the administering State shall be bound by the legal nature and duration of the sentence as determined by the sentencing State.

2. If, however, this sentence is by its nature or duration incompatible with the law of the administering State, or its law so requires, that State may, by a court or administrative order, adapt the sanction to the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence. As to its

nature, the punishment or measure shall, as far as possible, correspond with that imposed by the sentence to be enforced. It shall not aggravate, by its nature or duration, the sanction imposed in the sentencing State, nor exceed the maximum prescribed by the law of the administering State.

Article 11

Conversion of sentence

1. In the case of conversion of sentence, the procedures provided for by the law of the administering State apply. When converting the sentence, the competent authority:

a. shall be bound by the findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly from the judgment imposed in the sentencing State;

b. may not convert a sanction involving deprivation of liberty to a pecuniary sanction;

c. shall deduct the full period of deprivation of liberty served by the sentenced person; and

d. shall not aggravate the penal position of the sentenced person, and shall not be bound by any minimum which the law of the administering State may provide for the offence or offences committed.

2. If the conversion procedure takes place after the transfer of the sentenced person, the administering State shall keep that person in custody or otherwise ensure his presence in the administering State pending the outcome of that procedure.

Article 12

Pardon, amnesty, commutation

Each Party may grant pardon, amnesty or commutation of the sentence in accordance with its constitution or other laws.

Article 13

Review of judgment

The sentencing State alone shall have the right to decide on any application for review of the judgment.

Article 14

Termination of enforcement

The administering State shall terminate enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

Article 15

Information on enforcement

The administering State shall provide information to the sentencing State concerning the enforcement of the sentence:

a. when it considers enforcement of the sentence to have been completed;

b. if the sentenced person has escaped from custody before enforcement of the sentence has been completed; or

c. if the sentencing State requests a special report.

Article 16

Transit

1. A Party shall, in accordance with its law, grant a request for transit of a sentenced person through its territory if such a request is made by another Party and that State has agreed with another Party or with a third State to the transfer of that person to or from its territory.

2. A Party may refuse to grant transit:

a. if the sentenced person is one of its nationals, or

b. if the offence for which the sentence was imposed is not an offence under its own law.

3. Requests for transit and replies shall be communicated through the channels referred to in the provisions of Article 5.2 and 3.

4. A Party may grant a request for transit of a sentenced person through its territory made by a third State if that State has agreed with another Party to the transfer to or from its territory.

5. The Party requested to grant transit may hold the sentenced person in custody only for such time as transit through its territory requires.

6. The Party requested to grant transit may be asked to give an assurance that the sentenced person will not be prosecuted, or, except as provided in the preceding paragraph, detained, or otherwise subjected to any restriction on his liberty in the territory of the transit State for any offence committed or sentence imposed prior to his departure from the territory of the sentencing State.

7. No request for transit shall be required if transport is by air over the territory of a Party and no landing there is scheduled. However, each State may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, require that it be notified of any such transit over its territory.

Article 17

Language and costs

1. Information under Article 4, paragraphs 2 to 4, shall be furnished in the language of the Party to which it is addressed or in one of the official languages of the Council of Europe.

2. Subject to paragraph 3 below, no translation of requests for transfer or of supporting documents shall be required.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that requests for transfer and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language in addition to the official language or languages of the Council of Europe.

4. Except as provided in Article 6.2.a, documents transmitted in application of this Convention need not be certified.

5. Any costs incurred in the application of this Convention shall be borne by the administering State, except costs incurred exclusively in the territory of the sentencing State.

Article 18

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and non-member States which have participated in its elaboration. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession by non-member States

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States, may invite any State not a member of the Council and not mentioned in Article 18.1 to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20

Territorial application

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

Temporal application

This Convention shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 22

Relationship to other Conventions and Agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from extradition treaties and other treaties on international co-operation in criminal matters providing for the transfer of detained persons for purposes of confrontation or testimony.

2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the transfer of sentenced persons or otherwise have established their relations in this matter, or should they in future do so, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention.

3. The present Convention does not affect the right of States party to the European Convention in the International Validity of Criminal Judgments to conclude bilateral or multilateral agreements with one another on matters dealt with in that Convention in order to supplement its provisions or facilitate the application of the principles embodied in it.

4. If a request for transfer falls within the scope of both the present Convention and the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments or another agreement or treaty on the transfer of sentenced persons, the requesting State shall, when making the request, indicate on the basis of which instrument it is made.

Article 23

Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its application.

Article 24

Denunciation

1. Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 25

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and any State which has acceded to this Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 18.2 and 3, 19.2 and 20.2 and 3;
- d. any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 21st day of March 1983, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

**ADDITIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION
ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS****Preamble**

The member States of the Council of Europe, and the other States signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the Convention on the Transfer of Sentenced Persons opened for signature at Strasbourg on 21 March 1983 (hereinafter referred to as „the Convention”), and, in particular, pursuing its acknowledged aims of furthering the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Aware that many States cannot extradite their own nationals;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects.

Have agreed as follows:

Article 1

General provisions

1. The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

Article 2

Persons having fled from the sentencing State

1. Where a national of a Party who is the subject of a sentence imposed in the territory of another Party as a part of a final judgment, seeks to avoid the execution of further execution of the sentence in the sentencing State by fleeing to the territory of the former Party before having served the sentence, the sentencing State may request the other Party to take over the execution of the sentence.

2. At the request of the sentencing State, the administering State may, prior to the arrival of the documents supporting the request, or prior to the decision on that request, arrest the sentenced person, or take any other measure to ensure that the sentenced person remains in its territory, pending a decision on the request. Requests for provisional measures shall include the information mentioned in paragraph 3 of Article 4 of the Convention. The penal position of the sentenced person shall not be aggravated as a result of any period spent in custody by reason of this paragraph.

3. The consent of the sentenced person shall not be required to the transfer of the execution of the sentence.

Article 3

Sentenced persons subject to an expulsion or deportation order

1. Upon being requested by the sentencing State, the administering State may, subject to the provisions of this article, agree to the transfer of a sentenced person without the consent of that person, where the sentence passed on the latter, or an administrative decision consequential to that sentence, includes an expulsion or deportation order or any other measure as the result of which that person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.

2. The administering State shall not give its agreement for the purposes of paragraph 1 before having taken into consideration the opinion of the sentenced person.

3. For the purposes of the application of this article, the sentencing State shall furnish the administering State with:

a. a declaration containing the opinion of the sentenced person as to his or her proposed transfer, and

b. a copy of the expulsion or deportation order or any other order having the effect that the sentenced person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.

4. Any person transferred under the provisions of this article shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order, for any offence committed prior to his or her transfer other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he or she for any other reason be restricted in his or her personal freedom, except in the following cases:

a. when the sentencing State so authorises: a request for authorisation shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person; authorisation shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the sentencing State or when extradition would be excluded only by reason of the amount of punishment;

b. when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the administering State, has not done so within forty-five days of his or her final discharge, or if he or she has returned to that territory after leaving it.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the administering State may take any measures necessary under its law, including proceedings in absentia, to prevent any legal effects of lapse of time.

6. Any contracting State may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will not take over the execution of sentences under the circumstances described in this article.

Article 4

Signature and entry into force

1. This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States signatory to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 5

Accession

1. Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2. In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 6

Territorial application

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any Contracting State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 7

Temporal application

This Protocol shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 8

Denunciation

1. Any Contracting State may at any time denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. This Protocol shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of both the Convention and this Protocol before the date on which such denunciation takes effect.

4. Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 9

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party and any other State which has been invited to accede to the Convention of:

a. any signature;

b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 4 and 5;

d. any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 18 December 1997, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States signatory to the Convention and to any State invited to accede to the Convention.

КОНВЕНЦИЈА О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Државе чланице Савета Европе и државе потписнице ове конвенције,

Сматрајући да Савет Европе има за циљ да оствари тешњу сарадњу између својих чланова,

У жељи да се још више развије међународна сарадња у области кривичног законодавства,

Сматрајући да ова сарадња треба да буде у служби ефикаснијег правосуђа и омогући ресоцијализацију осуђених лица,

Сматрајући да ови циљеви садрже захтев да се страним лицима, који су лишени слободе због извршеног кривичног дела, омогући издржавање казне у средини из које потичу,

Сматрајући да се то може најбоље постићи њиховим трансфером у земљу порекла,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.**Дефиниције**

Сходно овој конвенцији, израз:

а. „казна” означава казну или меру лишавања слободе због кривичног дела у ограниченом или неограниченом трајању, коју је изрекао судија,

б. „пресуда” означава судску одлуку којом се изриче казна,

ц. „држава изрицања казне” означава државу у којој је лице, које може бити пребачено или то већ јесте, кажњено,

д. „држава издржавања казне” означава државу у коју осуђено лице може бити пребачено, или то већ јесте, да би издржао казну.

Члан 2.**Општи принципи**

1. Стране се обавезују да ће, под условима које садржи ова конвенција, најтежње међусобно сарађивати између себе на питањима везаним за трансфер осуђених лица.

2. Лице осуђено на територији једне стране може се, у складу с одредбама ове конвенције, пребацити на територију неке друге стране ради издржавања казне. У том циљу, оно може, код државе која је изрекла казну или оне у којој казну треба да издржи, да изрази жељу да буде пребачено на основу ове конвенције.

3. Трансфер може тражити како држава изрицања казне, тако и држава издржавања казне.

Члан 3.**Услови трансфера**

1. На основу ове конвенције, до трансфера може доћи само под следећим условима:

а. осуђено лице мора бити држављанин земље у којој казна треба да буде издржана,

б. пресуда мора бити правноснажна,

ц. преостали део казне коју осуђено лице треба да издржи мора бити у трајању од најмање шест месеци од дана када је примљен захтев за његов трансфер или у неограниченом трајању,

д. када због година старости, менталног или физичког стања једна од држава сматра неопходним, осуђено лице или његов представник, морају дати сагласност за трансфер,

е. дела или пропусти због којих је дошло до кажњавања морају се, по праву државе издржавања казне, сматрати кривичним делима или би то били у случају да се догоде на њеној територији.

ф. држава изрицања казне или држава издржавања казне морају се договорити око трансфера.

2. У изузетним случајевима, стране се могу договорити о трансферу и у случају када је казна, коју осуђено лице треба да издржи, мања од оне предвиђене ставом 1ц.

3. Свака држава може приликом потписивања или полагања ратификационих инструмената о прихватању, одобравању или приступању, да упути изјаву Генералном секретару Савета Европе и назначи своју намеру да у односима са другим државама искључи примену једног од поступака из члана 9. став 1, а и б.

4. Свака држава може увек да, у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, сама одреди термин „држављанин” сходно овој конвенцији.

Члан 4.**Обавеза достављања информација**

1. Свако осуђено лице, на које се може применити ова конвенција, мора бити упознато са њеном садржином од стране државе изрицања казне.

2. У случају да је осуђено лице код државе изрицања казне изразило жељу да буде пребачено на основу ове конвенције, она о томе мора да обавести државу издржавања казне одмах по правоснажности пресуде.

3. Обавештење мора да садржи:

а. име, датум и место рођења осуђеног лица,

б. у случају потребе, његову адресу у држави издржавања казне,

ц. чињенице које су довеле до кажњавања,

д. податке о врсти, трајању и времену почетка казне.

4. У случају да је осуђено лице код државе издржавања казне изразило жељу да буде пребачено на основу ове конвенције, држава изрицања казне ће јој доставити, на њен захтев, све информације садржане у горе наведеном ставу 3.

5. Осуђено лице мора бити писмено обавештено о свему што на основу примене претходних ставова предузимају држава изрицања казне или држава издржавања казне као и о свакој одлуци коју донесе једна или друга држава а односи се на захтев за трансфер.

Члан 5.**Захтеви и одговори**

1. Захтеви и одговори везани за трансфер морају се доставити у писменом облику.

2. Ове захтеве мора упутити Министарство правде државе молиље Министарству правде замољене државе. Одговори се морају доставити истим путем.

3. Свака страна може, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да назначи своју намеру да ће користити друге везе.

4. Замољена држава мора, што пре, да обавести државу молиљу о својој одлуци да ли прихвата или одбија захтев за трансфер.

Члан 6.**Доказни материјал**

1. Држава издржавања казне, на захтев државе изрицања казне, мора да јој достави:

а. документ или изјаву из које се види да је осуђено лице њен држављанин,

б. препис законских одредаба државе издржавања казне из којих произилази да, дела или пропусти који су довели до кажњавања у држави изрицања казне, на основу њеног права значе кривично дело или би то били у случају да су се догодили на њеној територији,

ц. изјаву са информацијама из члана 9. став 2.

2. Уколико је затражен трансфер, држава изрицања казне треба да достави држави издржавања казне документа која следе, осим у случају да је једна или друга држава већ назначила да неће пристати на трансфер:

а. оверен препис пресуде као и законске одредбе које су применене,

б. назнаку о дужини већ издржане казне, укључујући и обавештења о привременом притвору, опростају казне, као и сваки дуги докуменат везан за издржавање казне,

ц. потврду о сагласности за трансфер, као што је садржано у члану 3. став 1.д. и

д. о осуђеном лицу, информацију о његовом третману у држави изрицања казне и препоруку за даљи поступак у држави издржавања казне.

3. Држава изрицања казне као и држава издржавања казне могу и једна и друга да затраже да добију било који од докумената или изјава из горе наведеног става 1. и 2. пре подношења захтева за трансфер или одлуке о прихватању или одбијању трансфера.

Члан 7.

Сагласност и провера

1. Држава изрицања казне поступиће тако да лице које треба да да своју сагласност за трансфер на основу члана 3. став 1.д. то учини добровољно у потпуности свесно законских последица које из тога произилазе. Даљи поступак, по том питању, водиће се у складу са законом државе изрицања казне.

2. Држава изрицања казне мора да омогући да држава издржавања казне, посредством конзула или неког другог функционера који је одређен у договору с њом, провери да је сагласност дата под условима наведеним у претходном ставу.

Члан 8.

Последице трансфера за државу изрицања казне

1. Преузимање осуђеног лица од стране државе издржавања казне подразумева обуставу издржавања казне у држави која је казну изрела.

2. У држави изрицања казне, казна се више не може издржавати када држава у којој се казна издржава сматра да је она окончана.

Члан 9.

Последице трансфера за државу издржавања казне

1. Надлежни органи државе издржавања казне морају:
а. било одмах да наставе са издржавањем казне на основу судске или административне одлуке, под условима наведеним у члану 10,

б. било да путем судског или административног поступка казну преобрате у одлуку те државе, замењујући тако санкцију изречену у држави изрицања казне санкцијом коју за то дело предвиђа законодавство државе издржавања казне, под условима наведеним у члану 11.

2. Држава издржавања казне мора да, уколико се то од ње захтева, држави изрицања казне пре трансфера осуђеног лица, назначи поступак који ће она следити.

3. Издржавање казне подлеже закону државе издржавања казне и само је она меродавна за предузимање свих одговарајућих мера.

4. Свака држава чије унутрашње право онемогућава коришћење једне од процедура из става 1. ради извршавања мера изречених на територији неке друге стране над лицима која су, с обзиром на њихово ментално стање, проглашена кривично неодговорним за почињено кривично дело, а спремна је да на себе преузме те особе ради даљег поступка, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе може да назначи поступак који ће следити у овим случајевима.

Члан 10.

Даље издржавање казне

1. У случају даљег издржавања казне, државу издржавања казне обавезује правна природа и дужина санкције изречене казне.

2. Међутим, уколико су природа или дужина ове санкције неспојиви са законодавством државе издржавања казне, или уколико законодавство ове државе то захтева, држава издржавања казне може да, путем судске или административне одлуке прилагоди ову санкцију казни или мери које за кривична дела исте врсте предвиђа њен сопствени закон. Ова казна или мера, по својој при-

роди треба да максимално одговара оној која је изречена казном која треба да се издржи. По својој суштини или трајању не може бити строжа од казне изречене у држави изрицања казне нити прећи максимум који предвиђа закон државе издржавања казне.

Члан 11.

Измена казне

1. У случају измене казне примењује се поступак предвиђен законодавством државе издржавања казне. Приликом измене, надлежни орган:

а. руководиће се утврђеним чињеницама у мери у којој су оне изричито или прећутно садржане у пресуди коју доноси држава изрицања казне,

б. неће моћи заменити казну лишавања слободе новчаном казном,

ц. у потпуности ће урачунати оно време које је осуђено лице провело у затвору, и

д. неће поопштити кривичну одговорност осуђеног лица и неће га обавезивати минимална санкција коју за то или више почињених кривичних дела, евентуално предвиђа држава издржавања казне.

2. Када до измене дође након трансфера осуђеног лица, држава издржавања казне задржаће ово лице у притвору или предузети неке друге мере како би се обезбедило његово присуство у држави издржавања казне све до истека судског поступка.

Члан 12.

Помиловање, амнестија, ублажавање казне

Свака страна може да одобри помиловање, амнестију или ублажавање казне у складу с Уставом или другом законском регулативом.

Члан 13.

Ревизија пресуде

Само држава изрицања казне има право да одлучује о ревизији пресуде.

Члан 14.

Престанак издржавања казне

Држава издржавања казне мора обуставити њено издржавање чим је држава изрицања казне обавести о одлуци или мери којом казна престаје да буде извршавајућа.

Члан 15.

Обавештења која се тичу издржавања казне

Држава издржавања казне доставиће држави изрицања казне све информације које се тичу издржавања казне:

а. када сматра да је издржавање казне истекло,

б. ако осуђено лице побегне пре истека казне, или

ц. ако држава изрицања казне буде од ње затражила специјалан извештај.

Члан 16.

Транзит

1. Једна страна треба, у складу са својим законодавством, да одобри транзит осуђеног лица преко своје територије, уколико то затражи нека друга страна која се и сама договорила са неком другом страном или трећом земљом о трансферу осуђеног лица ка или са њене територије.

2. Једна страна може да одбије одобрење транзита:

а. ако је осуђено лице њен држављанин или,

б. ако дело, које је предмет кажњавања, није кажњиво по њеном законодавству.

3. Захтеви за транзит као и одговори морају бити достављени на начин наведен у одредбама члана 5. ст. 2. и 3.

4. Страна може да одобри транзит осуђеног лица преко своје територије, који је затражила нека трећа земља, уколико се иста договорила са неком другом страном о трансферу ка или са њене територије.

5. Страна од које је затражен транзит може да задржи осуђено лице у притвору само онолико колико је потребно да се обави транзит преко њене територије.

Члан 17.

Језици и трошкови

1. Информације из члана 4. ст. 2. до 4. морају се доставити и на језику стране којој се достављају или на једном од званичних језика Савета Европе.

2. Осим у случају доле наведеног става 3, превод захтева за трансфер или другог доказног материјала није потребан.

3. Свака држава, у тренутку потписивања или полагања ратификационих инструмената о прихватању, или полагања ратификационих инструмената о прихватању, одобравању или приступању, може да, у нотификацији упућеној Генералном секретару Савета Европе, затражи да захтеви за трансфер и доказни материјал буду преведени на њен језик, на један од званичних језика Савета Европе или на језик који ће навести. Том приликом, може изразити спремност да прихвати преводе на сваки други језик поред званичног или званичних језика Савета Европе.

4. Са изузетком члана 6. став 2.а, документа која се шаљу у складу са применом ове конвенције не морају бити оверена.

5. Трошкове који настају применом ове конвенције сноси држава издржавања казне, осим трошкова који су искључиво настали на територији државе изрицања казне.

Члан 18.

Потписивање и ступање на снагу

1. Ова конвенција отворена је за потписивање државама чланицама Савета Европе и државама које то нису а учествовале су у њеној изради. Подлеже ратификацији о прихватању или одобравању. Ратификациони инструменти о прихватању или одобравању биће депоновани код генералног секретара Савета Европе.

2. Ова конвенција ступа на снагу три месеца од дана када три државе чланице Савета Европе дају своју сагласност о приступању Конвенцији у складу с одредбама из става 1.

3. За сваку државу потписницу која би накнадно дала своју сагласност да приступи Конвенцији, она ступа на снагу три месеца од дана полагања ратификационог инструмента о прихватању или одобравању.

Члан 19.

Приступање држава које нису чланице Савета Европе

1. После ступања на снагу ове конвенције, одбор министара Савета Европе може после консултација са земљама уговорницама, да позове сваку државу која није чланица Савета а не наводи се у члану 18. став 1, да приступи Конвенцији одлуком већине предвиђене чланом 20. д Статута Савета Европе и једногласно од стране представника земаља уговорница које имају право да заседају у одбору.

2. За сваку државу која приступа Конвенцији, иста ступа на снагу три месеца од дана полагања инструмената о приступању код Генералног секретара Савета Европе.

Члан 20.

Територијална примена

1. Свака држава може у тренутку потписивања или полагања ратификационог инструмента о прихватању или приступању, да одреди територију или територије на које ће се примењивати ова конвенција.

2. У даљем поступку, свака држава може увек да у нотификацији упућеној Генералном секретару Савета Европе, прошири примену ове конвенције на сваку територију наведену у нотификацији. У случају дате територије Конвенција ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио изјаву.

3. Свака изјава дата у складу са два претходна става може да се повуче, када се ради о територији наведеној у овој изјави, нотификацијом упућеном Генералном секретару. Повлачење ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио нотификацију.

Члан 21.

Временска примена

Ова конвенција ће се примењивати на извршавање свих казни које су изречене било пре или после њеног ступања на снагу.

Члан 22.

Везе са другим конвенцијама и споразумима

1. Ова конвенција није у супротности са правима и обавезама које произилазе из уговора о екстрадицији и другим међународним уговорима о сарадњи у области кривичног законодавства који предвиђају трансфер ухапшених лица ради суочавања или сведочења.

2. Када су две или више страна већ закључиле или ће закључити споразум или уговор о трансферу осуђених лица, или када су већ успоставиле или ће успоставити, на неки други начин, односе на том плану, моћи ће да примене наведени споразум, уговор или аранжман уместо ове Конвенције.

3. Ова конвенција није у супротности са правом држава које су стране Европске конвенције о међународном важењу кривичних пресуда, да између себе потпишу билатералне или мултилатералне споразуме који се односе на питања регулисана овом конвенцијом, како би допунила њене одредбе или олакшала примену принципа од којих полази.

4. Уколико захтев за трансфер спада у делокруг примене ове конвенције и Европске конвенције о међународном важењу кривичних пресуда или неког другог споразума или уговора о трансферу осуђених лица, држава молила, приликом подношења захтева, мора прецизно да наведе на основу ког инструмента је формулисала захтев.

Члан 23.

Споразумно решење

Европски комитет за кривичне проблеме пратиће примену ове конвенције и, када је то потребно, омогућиће споразумно решавање сваке тешкоће која се јави приликом примене.

Члан 24.

Отказивање

1. Свака страна може, у сваком тренутку, да откаже ову конвенцију путем нотификације упућене Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио нотификацију.

3. Ипак, ова конвенција и даље ће се примењивати на извршавање казни над лицима чији је трансфер обављен у складу са поменутом Конвенцијом а пре него што отказивање ступи на снагу.

Члан 25.

Нотификације

Генерални секретар Савета Европе обавестиће државе чланице Савета Европе, државе које то нису али су учествовале у изради ове конвенције, као и сваку државу која јој је приступила о:

а. сваком потписивању,

б. полагању ратификационог инструмента о прихватању, одобравању или приступању,

ц. сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу с чланом 18. ст. 2. и 3; члан 19. став 2. и члан 20. ст. 2. и 3,

д. сваком другом документу, изјави, нотификацији или поруци везаној за ову конвенцију.

У том смислу, опуномоћници потписују ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру, на дан 21. марта 1983, у једном једином примерку, истоветне важности на француском и енглеском језику, који ће бити депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар доставиће оверен препис истог свакој од држава чланица Савета Европе, државама које нису чланице, а учествовале су у изради ове конвенције, као и свакој држави позваној да јој приступи.

ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ КОНВЕНЦИЈУ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Преамбула

Државе чланице Савета Европе и друге државе потписнице овог Протокола,

У жељи да олакшају примену Конвенције о трансферу осуђених лица која је отворена за потписивање у Стразбуру 21. марта 1983 (у даљем тексту „Конвенција”), и, нарочито, у складу са њеном сврхом унапређења циљева правде и социјалне рехабилитације осуђених лица,

Свесне чињенице да многе Државе не могу да изрчују своје држављане,

Сматрајући пожељним да се допуни Конвенција у појединим питањима,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Опште одредбе

1. Речи и изрази коришћени у овом Протоколу тумачиће се у оквиру значења Конвенције.

2. Одредбе Конвенције ће се примењивати у мери у којој су у складу са одредбама овог Протокола.

Члан 2.

Лица која су побегла из државе која изриче пресуду

1. Када држављанин Стране који подлеже казни уведеној на територији друге Стране као делу коначне пресуде покуша да избегне извршење или даље извршење пресуде у Држави која изриче пресуду тако што побегне на територију прве стране пре него што је одслужио казну, Држава која изриче пресуде може да захтева од друге Стране да преузме извршење пресуде.

2. На захтев државе која изриче пресуду, држава која је спроводи може да, пре него што стигну документа која подржавају овај захтев, или пре одлуке по том захтеву, ухапси осуђено лице или предузме било какве друге мере како би се обезбедило да осуђено лице остане на њеној територији до одлуке по захтеву. Захтеви за привременим мерама ће обухватити информације поменуте у ставу 3. члана 4. Конвенције. Казнена позиција осуђеног лица неће бити отежана као последица било ког периода времена проведеног у притвору због овог става.

3. Неће бити неопходан пристанак осуђеног лица за његов трансфер у циљу извршења пресуде.

Члан 3.

Осуђена лица која могу бити прогнана или депортована

1. Након пријема захтева од државе која изриче казну, држава која је спроводи може да, зависно од одредаба овог члана, пристане на трансфер осуђеног лица без пристанка тог лица, када пресуда донета у односу на овог другог, или административна одлука која је последица те пресуде, укључује налог за протеривање или депортацију или било коју другу меру на основу које том лицу више неће бити дозвољено да остане на територији државе

која изриче казну од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

2. Држава која спроводи пресуду неће дати сагласност у смислу става 1. пре него што узме у обзир мишљење осуђеног лица.

3. У смислу примене овог члана, држава која изриче пресуду ће пружити држави која је спроводи:

а) изјаву која садржи мишљење осуђеног лица о његовом или њеном предложеном трансферу, и

б) копију о налогу за протеривање или депортацију или било који други налог којим се осуђеном лицу забрањује даљи останак на територији државе која изриче пресуду од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

4. Против лица које буде пребачено према одредбама овог члана неће бити вођен поступак, нити ће бити осуђено или притворено у циљу извршења пресуде или налога за притварањем због било ког кривичног дела почињеног пре његовог трансфера које није оно кривично дело за које је изречена казна коју треба извршити, нити ће том лицу из било ког другог разлога бити ограничена његова лична слобода, осим у следећим случајевима:

а) када Држава која изриче пресуду то одобри, биће поднет захтев за давањем овлашћења уз релевантне документе или законску белешку било какве изјаве коју је дало осуђено лице, овлашћење ће бити дато када кривично дело за које се оно тражи буде и само подлегало екстрадицији према закону Државе која изриче пресуду или када екстрадиција буде искључена само због висине казне;

б) када осуђено лице, које је имало прилику да напусти територију Државе која извршава пресуду, није то учинило у року од 45 дана од свог пуштања или уколико се то лице вратило на ту територију пошто ју је претходно напустило.

5. Без обзира на одредбе става 4, Држава која извршава пресуду може да предузме било какве мере према својим законима, укључујући поступање *in absentia*, да би се спречиле било какве правне последице изазване протоком времена.

6. Свака Држава уговорница може да, путем изјаве упућене генералном секретару Савета Европе, назначи да неће предузети извршење казни према околностима описаним у овом члану.

Члан 4.

Потписивање и ступање на снагу

1. Овај протокол ће бити отворен за потписивање од стране Држава чланица Савета Европе и других држава потписница Конвенције. Он ће се после ратификовати, усвојити или одобрити. Држава потписница не мора да ратификује, усвоји или одобри овај протокол уколико је претходно или истовремено ратификовала, усвојила или одобрила Конвенцију. Инструменти ратификације, усвајања или одобравања биће депоновани код Генералног секретара Савета Европе.

2. Овај протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца после депоновања трећег инструмента ратификације, усвајања или одобрења.

3. У погледу било које државе потписнице која касније депонује свој инструмент ратификације, усвајања или одобрења, протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума депоновања.

Члан 5.

Приступање

1. Свака држава која није чланица, а која је приступила Конвенцији, може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. У погледу било које државе приступнице протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума депоновања инструмента приступања.

Члан 6.

Територијална примена

1. Свака држава може у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, усвајања, одобрења или приступања, назначити територију или територије на које ће се односити овај протокол.

2. Свака држава уговорница може у било ком каснијем тренутку изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе да прошири важење овог протокола на било коју територију наведену у изјави. У погледу те територије протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема такве изјаве од стране генералног секретара.

3. Свака изјава дата према два претходна става може, у погледу сваке територије наведене у изјави, бити повучена обавештењем упућеним Генералном секретару. Повлачење ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 7.

Привремено важење

Овај протокол ће важити за спровођење одлука које су донете или пре или после његовог ступања на снагу.

Члан 8.

Отказивање

1. Свака држава уговорница може у било ком тренутку отказати овај протокол путем обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема обавештења од стране генералног секретара.

3. Овај протокол ће, међутим, наставити да важи за извршење пресуда над лицима која су трансферисана у складу са одредбама Конвенције и овог протокола пре датума ступања на снагу отказивања.

4. Отказивање Конвенције аутоматски подразумева отказивање овог протокола.

Члан 9.

Обавештења

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице Савета Европе, све потписнице, све стране и друге државе које су позване да приступе Конвенцији о:

а) сваком потпису,

б) депоновању сваког инструмента ратификације, усвајања, одобрења или приступања,

ц) сваком датуму ступања на снагу овог протокола у складу са члановима 4. или 5,

д) сваком другом акту, изјави, обавештењу или саопштењу које се односи на овај протокол.

У потврду чега су, доле потписани, прописано за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру осамнаестог дана децембра 1997, на енглеском и француском, а оба текста су подједнако аутентична, у једном примерку који ће бити депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свакој држави чланици Савета Европе, другим државама потписницама Конвенције и свакој држави која је позвана да приступи Конвенцији.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

27.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ФАКУЛТАТИВНОГ ПРОТОКОЛА УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА

Проглашава се Закон о потврђивању Факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 65
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ ФАКУЛТАТИВНОГ ПРОТОКОЛА УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА

Члан 1.

Потврђује се Факултативни протокол уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, усвојен Резолуцијом Генералне скупштине УН бр. 2200А (XXI) од 16. децембра 1966. године у оригиналу на кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима у оригиналу на енглеском и у преводу на српски језик гласи:

OPTIONAL PROTOCOL TO THE INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS

The States Parties to the present Protocol,

Considering that in order further to achieve the purposes of the International Covenant on Civil and Political Rights (hereinafter referred to as the Covenant) and the implementation of its provisions it would be appropriate to enable the Human Rights Committee set up in part IV of the Covenant (hereinafter referred to as the Committee) to receive and consider, as provided in the present Protocol, communications from individuals claiming to be victims of violations of any of the rights set forth in the Covenant,

Have agreed as follows:

Article 1

A State Party to the Covenant that becomes a Party to the present Protocol recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by that State Party of any of the rights in the Covenant. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party to the Covenant which is not a Party to the present Protocol.

Article 2

Subject to the provisions of article 1, individuals who claim that any of their rights enumerated in the Covenant have been violated and who have exhausted all available domestic remedies may submit a written communication to the Committee for consideration.

Article 3

The Committee shall consider inadmissible any communication under the present Protocol which is anonymous, or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible to the provisions of the Covenant.

Article 4

1. Subject to the provisions of article 3, the Committee shall bring any communications submitted to it under the present Protocol to the attention of the State Party to the present Protocol alleged to be violating any provision of the Covenant.

2. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

Article 5

1. The Committee shall consider communications received under the present Protocol in the light of all written information made available to it by the individual and by the State Party concerned.

2. The Committee shall not consider any communication from individual unless it has ascertained that:

a) The same matter is not being examined under another procedure of international investigation or settlement;

b) The individual has exhausted all available domestic remedies. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

3. The Committee shall hold closed meeting when examining communications under the present Protocol.

4. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

Article 6

The Committee shall include in its annual report under article 45 of the Covenant a summary of its activities under the present Protocol.

Article 7

Pending the achievement of the objectives of resolution 1514 (XV) adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1960 concerning the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, the provisions of the present Protocol shall in no way limit the right of petition granted to these peoples by the Charter of the United Nations and other international conventions and instruments under the United Nations and its specialized agencies.

Article 8

1. The present Protocol is open for signature by any State which has signed the Covenant.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State which has ratified or acceded to the Covenant. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State which has ratified or acceded to the Covenant.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification.

Article 9

1. Subject to the entry into force of the Covenant, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or instrument of accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

Article 10

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 11

1. Any State Party to the present protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Protocol with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the the conference under auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendment which they have accepted.

Article 12

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect three months after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under article 2 before the effective date of denunciation.

Article 13

Irrespective of the notifications made under article 8, paragraph 5, of the present Protocol, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 48, paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

a) Signatures, ratifications and accessions under article 8;

b) The date of the entry into force of the present Protocol under article 9 and the date of the entry into force of any amendments under article 11;

c) Denunciations under article 12.

Article 14

1. The present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 48 of the Covenant.

ФАКУЛТАТИВНИ ПРОТОКОЛ УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА

Државе уговорнице овог Протокола,

Сматрајући да би што бољем обезбеђењу постизања циљева Пакта о грађанским и политичким правима (даље назван „Пакт“) и примене његових одредаба, одговарало да се овласти Комитет за људска права, успостављен на основу четвртог дела овог Пакта (даље назван „Комитет“), да прими и разматра, као што је предвиђено у овом Протоколу, представке које потичу од појединаца који тврде да су жртве кршења неког од права изложених у Пакту,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Свака држава уговорница Пакта која постане страна уговорница овог Протокола признаје да је Комитет надлежан да прима и разматра представке које потичу од појединаца који спадају под њену надлежност а који тврде да су жртве кршења од стране те државе уговорнице било ког права наведеног у Пакту. Комитет неће примати никаква саопштења која се тичу државе уговорнице Пакта која није странка овог Протокола.

Члан 2.

Под условом из одредаба члана 1. сваки појединац који тврди да је жртва кршења ма кога од права наведених у Пакту и који је исцрпео сва расположива унутрашња правна средства, може поднети Комитету на разматрање писмену представку.

Члан 3.

Комитет неће прихватити ниједну представку поднету на основу овог Протокола ако је непотписана или за коју сматра да представља злоупотребу права на подношење таквих представки, или да је неспојива с одредбама Пакта.

Члан 4.

1. Под условима из одредаба члана 3. Комитет ставља до знања сваку представку која му је поднета држави уговорници овог Протокола за коју се наводи да је прекршила неку од одредаба овог Пакта.

2. У току следећих шест месеци поменути држава ће доставити Комитету писмена објашњења или изјаве расветљавајући питање и наводећи, према потреби, све мера које је евентуално предузела да би поправила ситуацију.

Члан 5.

1. Комитет ће размотрити представке примљене на основу овог Протокола водећи рачуна о свим писменим обавештењима која су му поднели појединци и заинтересована држава.

2. Комитет неће разматрати ниједну представку појединаца ако се није уверио:

а) да се исто питање већ не разматра у поступку пред неким другим међународним органом за испитивање или решавање,

б) да је појединац исцрпео сва расположива унутрашња правна средства. Ово се правило не примењује ако је поступак по жалби продужен преко разумног рока.

3. Комитет ће одржавати нејавне седнице када буде разматрао представке предвиђене овим Протоколом.

4. Комитет ће упознати са свим што је установио заинтересовану државу уговорницу и појединца.

Члан 6.

Комитет укључује у годишњи извештај, који сачињава сходно члану 45. Пакта, сажети преглед својих делатности на основу овог Протокола.

Члан 7.

У очекивању остварења циљева резолуције 1514 (XV), усвојене од стране Генералне скупштине Уједињених нација 14. децембра 1946. која садржи Декларацију о давању независности колонијалним земљама и народима, одредбе овог Протокола

неће ни у чему ограничавати право петиције које је овим народима дато Повелем Уједињених нација и другим међународним конвенцијама и инструментима закљученим под окриљем Уједињених нација или њених специјализованих установа.

Члан 8.

1. Овај Протокол је отворен за потписивање свакој држави која је потписала Пакт.

2. Овај Протокол подлеже ратификацији сваке државе која је ратификовала Пакт или му је приступила. Инструменти ратификације депоноваће се код генералног секретара Уједињених нација.

3. Овај Протокол биће отворен за приступање свакој држави која је ратификовала Пакт или му је приступила.

4. Приступање ће се извршити депоновањем инструмената о приступању код генералног секретара Уједињених нација.

5. Генерални секретар Уједињених нација обавестиће све државе које су потписале овај Протокол, или су му приступиле, о депоновању сваког инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 9.

1. Под условом ступања на снагу Пакта, овај Протокол ступиће на снагу три месеца после депоновања код генералног секретара Уједињених нација десетог инструмента о ратификацији или приступању.

2. За сваку државу која ратификује овај Протокол или му приступи после депоновања десетог инструмента о ратификацији или приступању, поменути Протокол ће ступити на снагу три месеца после депоновања од стране ове државе њеног инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 10.

Одредбе овог Протокола примењиваће се, без икаквог ограничења и изузетка, на све јединице федеративних држава.

Члан 11.

1. Свака држава уговорница овог Протокола може предложити његову измену или допуну и њихов текст доставити генералном секретару Уједињених нација. Генерални секретар ће потом проследити све предложене измене или допуне државама уговорницама овог Протокола, тражећи од њих да му саопште да ли желе сазивање конференције држава уговорница ради разматрања тих предлога и гласања о њима. Ако се најмање једна трећина држава изјасни у прилог овог сазивања, генерални секретар ће сазвати конференцију под окриљем Уједињених нација. Свака измена или допуна коју је усвојила већина држава уговорница присутних на конференцији и које учествују у гласању подлеже одобрењу Генералне скупштине Уједињених нација.

2. Ове измене или допуне ступају на снагу када их одобри Генерална скупштина Уједињених нација и прихвати две трећине држава уговорница овог Протокола, саобразно њиховим уставним поступцима.

3. Када ове измене или допуне ступе на снагу, оне су обавезне за све државе уговорнице које су их прихватиле, док друге државе уговорнице остају везане одредбама овог Протокола и сваком изменом и допуном коју су раније прихватиле.

Члан 12.

1. Свака држава уговорница може, у свако доба, отказати овај Протокол путем писменог саопштења упућеног генералном секретару Уједињених нација. Отказ производи дејство три месеца од дана када је генерални секретар примио саопштење.

2. Отказ неће спречити примену одредаба овог Протокола на свако саопштење поднето на основу члана 2. пре него што отказ произведе дејство.

Члан 13.

Без обзира на саопштавања предвиђена у ставу 5. члана 8. овог Протокола, генерални секретар Уједињених нација ће обавестити све државе које се помињу у ставу 1. члана 48. Пакта:

а) о потписима стављеним на овај Протокол и о инструментима ратификације и приступања депонованим сходно члану 8,

б) о датуму ступања на снагу овог Протокола сходно члану 9. и о датуму ступања на снагу сваке измене или допуне предвиђене у члану 11,

ц) о отказима који су учињени сходно члану 12.

Члан 14.

1. Овај Протокол, чији су текстови на енглеском, кинеском, шпанском, француском и руском подједнако веродостојни, депоноваће се у архиви Уједињених нација.

2. Генерални секретар Уједињених нација доставиће оверене преписе овог Протокола свакој држави на коју се односи члан 48. Пакта.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

28.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ДРУГОГ ФАКУЛТАТИВНОГ ПРОТОКОЛА УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА, КОЈИ ИМА ЗА ЦИЉ УКИДАЊЕ СМРТНЕ КАЗНЕ

Проглашава се Закон о потврђивању Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 66
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с.р.

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ ДРУГОГ ФАКУЛТАТИВНОГ ПРОТОКОЛА УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА, КОЈИ ИМА ЗА ЦИЉ УКИДАЊЕ СМРТНЕ КАЗНЕ

Члан 1.

Потврђује се Други факултативни протокол уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне, усвојен Резолуцијом Генералне скупштине УН бр. 44/128 од 15. децембра 1989. године, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима у оригиналу на енглеском и преводу на српски језик гласи:

SECOND OPTIONAL PROTOCOL TO THE INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS

The States Parties to the present Protocol

Believing that abolition of the death penalty contributes to enhancement of human dignity and progressive development of human rights,

Recalling article 3 of the Universal Declaration of Human Rights, adopted on 10 December 1948, and article 6 of the International Covenant on Civil and Political Rights, adopted on 16 December 1966,

Noting that article 6 of the International Covenant on Civil and Political rights refers to abolition of the death penalty in terms that strongly suggest that abolition is desirable,

Convinced that all measures of abolition of the death penalty should be considered as progress in the enjoyment of the right to life,

Desirous to undertake hereby an international commitment to abolish the death penalty,

Have agreed as follows:

Article 1

1. No one within the jurisdiction of a State Party to the present Protocol shall be executed.

2. Each State Party shall take all necessary measures to abolish the death penalty within its jurisdiction.

Article 2

1. No reservation is admissible to the present Protocol, except for a reservation made at the time of ratification or accession that provides for the application of the death penalty in time of war pursuant to a conviction for a most serious crime of a military nature committed during wartime.

2. The State Party making such a reservation shall at the time of ratification or accession communicate to the Secretary-General of the United Nations the relevant provisions of its national legislation applicable during wartime.

3. The State Party having made such a reservation shall notify the Secretary-General if the United Nations of any beginning or ending of a state of war applicable to its territory.

Article 3

The States Parties to the present Protocol shall include in the reports they submit to the Human Rights Committee, in accordance with article 40 of the Covenant, information on the measures that they have adopted to give effect to present Protocol.

Article 4

With respect to the States Parties to the Covenant that have made a declaration under article 41, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communication when a State Party claims that another

her State Party is not fulfilling its obligations shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

Article 5

With respect to the States Parties to the first Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights adopted on 16 December 1966, the competence of the Human Rights Committee to receive and consider communications from individuals subject to its jurisdiction shall extend to the provisions of the present Protocol, unless the State Party concerned has made a statement to the contrary at the moment of ratification or accession.

Article 6

1. The provisions of the present Protocol shall apply as additional provisions to the Covenant.

2. Without prejudice to the possibility of a reservation under article 2 of the present Protocol, the right guaranteed in article 1, paragraph 1, of the present Protocol shall not be subject to any derogation under article 4 of the Convention.

Article 7

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Covenant.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified the Covenant or accede to it. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified the Covenant or acceded to it.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

ДРУГИ ФАКУЛТАТИВНИ ПРОТОКОЛ УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА

Државе уговорнице овог Протокола, верујући да укидање смртне казне доприноси поштовању људског достојанства и прогресивном развоју људских права, подсећајући на члан 3. Универзалне декларације о људским правима, усвојене 10. децембра 1948. и члан 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима, усвојен 16. децембра 1996,

констатујући да се члан 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима односи према смртној казни на начин који снажно сугерише њено укидање,

уверене да би све мере предузете у циљу укидања смртне казне требало сматрати унапређивањем заштите права на живот, желећи да на овај начин преузму међународну обавезу да укину смртну казну, сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

1. Нико у надлежности државе уговорнице овог Протокола не може бити погубљен.

2. Државе уговорнице ће предузети све неопходне мере у оквиру своје надлежности у циљу укидања смртне казне.

Члан 2.

1. Резерве на овај протокол нису дозвољене, сем резерви стављених у тренутку ратификације или приступања које омогућавају да смртна казна буде примљена за време рата, за најтежа кривична дела војне природе почињена у току ратног стања.

2. Држава уговорница која је ставила овакву резерву проследити у тренутку ратификације или приступања Генералном секретару Уједињених нација текст одговарајућих одредби закона које се примењују у време рата.

3. Држава уговорница која је ставила овакву резерву обавестиће Генералног секретара Уједињених нација о проглашењу и укидању ратног стања на својој територији.

Члан 3.

Државе уговорнице овог протокола укључиће у извештаје које подносе Комитету за људска права у складу са чланом 40.

Article 8

1. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 9

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 10

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 48, paragraph 1, of the Covenant of the following particulars:

a) Reservations, communications and notifications under article 2 of the present Protocol;

b) Statements made under article 4 or 5 of the present Protocol;

c) Signatures, ratifications and accessions under article 7 of the present Protocol;

d) The date of the entry into force of the present Protocol under article 8 thereof.

Article 11

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States referred to in article 48 of the Convention.

Пакта података о мерама предузетим у циљу испуњења обавеза преузетих овим протоколом.

Члан 4.

У односу на државе уговорнице Пакта које су дале изјаву у складу с чланом 42, надлежност Комитета за људска права да прима и разматра саопштења у којима нека држава уговорница тврди да друга држава уговорница не испуњава своје обавезе биће проширена и на одредбе овог Протокола, сем ако држава у питању није изјавила супротно у тренутку ратификације или приступања.

Члан 5.

У односу на државе уговорнице Првог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, усвојеног 16. децембра 1996. године, надлежност Комитета за људска права да прима и разматра саопштења која потичу од појединачна у њиховој надлежности биће проширена и на одредбе овог протокола, сем ако држава у питању није изјавила супротно у тренутку ратификације или приступања.

Члан 6.

1. Одредбе овог протокола ће се примењивати као допунске одредбе Пакта.

2. Без утицаја на могућност стављања резерве у складу с чланом 2. овог протокола, право зајемчено чланом 1. ст. 1. овог протокола неће бити подложно укидању у складу с чланом 4. Пакта.

Члан 7.

1. Овај протокол је отворен за потписивање свакој држави која је потписала Пакт.

2. Овај протокол подлеже ратификацији сваке државе која је ратификовала Пакт или му је приступила. Инструменти ратификације биће депоновани код Генералног секретара Уједињених нација.

3. Овај протокол биће отворен за приступање свакој држави која је ратификовала Пакт или му је приступила.

4. Приступање ће се извршити депоновањем инструмента о приступању код Генералног секретара Уједињених нација.

5. Генерални секретар Уједињених нација обавестиће све државе које су потписале овај протокол или су му приступиле о депоновању сваког инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 8.

1. Овај протокол ступиће на снагу три месеца после депоновања код Генералног секретара Уједињених нација десетог инструмента о ратификацији или приступању.

2. За сваку државу која ратификује овај протокол или му приступа после депоновања десетог инструмента о ратификацији или приступању, поменути протокол ће ступити на снагу три месеца после депоновања од стране ове државе њеног инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 9.

Одредбе овог протокола примењиваће се, без икаквог ограничења или изузетка, на све чланице савезних држава.

Члан 10.

Генерални секретар Уједињених нација ће обавестити све државе на које се односи члан 48. ст. 1. Пакта о следећем:

- а) резервама, саопштењима и обавештењима у складу с чланом 2. овог протокола;
- б) изјавама датим у складу с члановима 4. и 5. овог протокола;
- ц) потписима, ратификацијама и приступањима у складу с чланом 7. овог протокола;
- д) датум ступања на снагу овог протокола у складу с чланом 8.

Члан 11.

1. Овај протокол, чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику подједнако веродостојни, биће депонован у архиви Организације уједињених нација.

2. Генерални секретар Уједињених нација доставиће оверене преписе овог Протокола свакој држави на коју се односи члан 48. Пакта.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

29.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УСТАВА МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА МИГРАЦИЈЕ**

Проглашава се Закон о потврђивању Устава Међународне организације за миграције, који је донела Савезна скупштина на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 69
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ УСТАВА МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА МИГРАЦИЈЕ**

Члан 1.

Потврђује се Устав Међународне организације за миграције, сачињен 19. октобра 1953. године, са Амандманима од 20. маја 1987. године у Женеви, у оригиналу на енглеском, француском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Устава, у оригиналу на енглеском и преводу на српски језик гласи:

**CONSTITUTION OF THE INTERNATIONAL ORGANIZATION
FOR MIGRATION¹**

PREAMBLE

The high contracting Parties,
Recalling
the Resolution adopted on 5 December 1951 by the Migration Conference in Brussels,
Recognizing
that the provisions of migration services at an international level is often required to ensure the orderly flow of migration movements throughout the world and to facilitate, under the most favourable conditions, the settlement and integration of the migrants into the economic and social structure of the country of reception,
that similar migration services may also be required for temporary migration, return migration and intra-regional migration,
that international migration also includes that of refugees, displaced persons and other individuals compelled to leave their homelands, and who are in need of international migration services,
that there is a need to promote the co-operation of States and international organizations with a view to facilitating the emigration of persons who desire to migrate to countries where they may achieve self-dependence

through their employment and live with their families in dignity and self-respect,

that migration may stimulate the creation of new economic opportunities in receiving countries and that a relationship exists between migration and the economic, social and cultural conditions in developing countries,

that in the co-operation and other international activities for migration the needs of developing countries should be taken into account,

that there is a need to promote the co-operation of States and international organizations, governmental and non-governmental, for research and consultation on migration issues, not only in regard to the migration process but also the specific situation and needs of the migrant as an individual human being,

that the movement of migrants should, to the extent possible, be carried out with normal transport services but that, on occasion, there is a need for additional or other facilities,

that there should be close co-operation and co-ordination among States, international organizations, governmental and non-governmental, on migration and refugee matters,

that there is a need for the international financing of activities related to international migration,

Do hereby establish

the International Organization for Migration, hereinafter called the Organization, and

Accept this Constitution

¹ The present text incorporates into the Constitution of 19 October 1953 of the Intergovernmental Committee for European Migration (former designation of the Organization) the amendments adopted on 20 May 1987 and which entered into force on 14 November 1989.

Chapter I

PURPOSES AND FUNCTIONS

Article 1

1. The purposes and functions of the Organization shall be:

(1) to make arrangements for the organized transfer of migrants, for whom existing facilities are inadequate or who would not otherwise be able to move without special assistance, to countries offering opportunities for orderly migration;

(b) to concern itself with the organized transfer of refugees, displaced persons and other individuals in need of international migration services for whom arrangements may be made between the Organization and the States concerned, including those States undertaking to receive them;

(c) to provide, at the request of and in agreement with the States concerned, migration services such as recruitment, selection, processing, language training, orientation activities, medical examination, placement, activities facilitating reception and integration, advisory services on migration questions, and other assistance as is in accord with the aims of the Organization;

(d) to provide similar services as requested by States, or in co-operation with other interested international organizations, for voluntary return migration, including voluntary repatriation;

(e) to provide a forum to States as well as international and other organizations for the exchange of views and experiences, and the promotion of co-operation and co-ordination of efforts on international migration issues, including studies on such issues in order to develop practical solutions.

2. In carrying out its functions, the Organization shall co-operate closely with international organizations, governmental and non-governmental, concerned with migration, refugees and human resources in order, *inter alia*, to facilitate the co-ordination of international activities in these fields. Such co-operation shall be carried out in the mutual respect of the competences of the organizations concerned.

3. The Organization shall recognize the fact that control of standards of admission and the number of immigrants to be admitted are matters within the domestic jurisdiction of States, and, in carrying out its functions, shall conform to the laws, regulations and policies of the States concerned.

Chapter II

MEMBERSHIP

Article 2

The Members of the Organization shall be:

(a) the States being Members of the Organization which have accepted this Constitution according to Article 34, or to which the terms of Article 35 apply;

(b) other States with a demonstrated interest in the principle of free movement of persons which undertake to make a financial contribution at least to the administrative requirements of the Organization, the rate of which will be agreed to by the Council and by the State concerned, subject to a two-thirds majority vote of the Council and upon acceptance by the State of this Constitution.

Article 3

Any Member State may give notice of withdrawal from the Organization effective at the end of a financial year. Such notice must be in writing and must reach the Director General of the Organization at least four months before the end of the financial year. The financial obligations to the Organization of a Member State which has given notice of withdrawal shall include the entire financial year in which notice is given.

Article 4

1. If a Member State fails to meet its financial obligations to the Organization for two consecutive financial years, the Council may by a two-thirds majority vote suspend the voting rights and all or part of the services to which this Member State is entitled. The Council shall have the authority to restore such voting rights and services by a simple majority vote.

2. Any Member State may be suspended from membership by a two-thirds majority vote of the Council if it persistently violates the principles

of this Constitution. The Council shall have the authority to restore such membership by a simple majority vote.

Chapter III

ORGANS

Article 5

There are established as the organs of the Organization:

- (a) the Council;
- (b) the Executive Committee;
- (c) the Administration.

Chapter IV

COUNCIL

Article 6

The functions of the Council, in addition to those mentioned in other provisions of this Constitution, shall be:

- (a) to determine the policies of the Organization;
- (b) to review the reports and to approve and direct the activities of the Executive Committee;
- (c) to review the reports and to approve and direct the activities of the Director General;
- (d) to review and approve the programme, the Budget, the expenditure and the accounts of the Organization;
- (e) to take any other appropriate action to further the purposes of the Organization.

Article 7

1. The Council shall be composed of representatives of the Member States.

2. Each Member State shall have one representative and such alternates and advisers as it may deem necessary.

3. Each Member State shall have one vote in the Council.

Article 8

The Council may admit, upon their application, non-member States and international organizations, governmental or non-governmental, concerned with migration, refugees or human resources as observers at its meetings under conditions which may be prescribed in its rules of procedure. No such observers shall have the right to vote.

Article 9

1. The Council shall meet in regular session once a year.

2. The Council shall meet in special session at the request of:

- (a) one third of its members;
- (b) the Executive Committee;
- (c) the Director General or the Chairman of the Council in urgent circumstances.

3. The Council shall elect, at the beginning of each regular session, a Chairman and other officers for a one-year term.

Article 10

The Council may set up such sub-committees as may be required for the proper discharge of its functions.

Article 11

The Council shall adopt its own rules of procedure.

Chapter V

EXECUTIVE COMMITTEE

Article 12

The functions of the Executive Committee shall be:

- (a) to examine and review the policies, programmes and activities of the Organization, the annual reports of the Director General and any special reports;

(b) to examine any financial or budgetary questions falling within the competence of the Council;

(c) to consider any matter specifically referred to it by the Council, including the revision of the Budget, and to take such action as may be deemed necessary thereon;

(d) to advise the Director General on any matters which he may refer to it;

(e) to make, between sessions of the Council, any urgent decisions on matters falling within the competence of the Council, which shall be submitted for approval by that body at its next session;

(f) to present advice or proposals to the Council or the Director General on its own initiative;

(g) to transmit reports and/or recommendations to the Council on the matters dealt with.

Article 13

1. The Executive Committee shall be composed of the representatives of nine Member States. This number may be increased by a two-thirds majority vote of the Council, provided it shall not exceed one third of the total membership of the Organization.

2. These Member States shall be elected by the Council for two years and shall be eligible for re-election.

3. Each member of the Executive Committee shall have one representative and such alternates and advisers as it may deem necessary.

4. Each member of the Executive Committee shall have one vote.

Article 14

1. The Executive Committee shall meet at least once a year. It shall meet, as necessary, in order to perform its functions, at the request of:

(a) its Chairman;

(b) the Council;

(c) the Director General after consultation with the Chairman of the Council;

(d) a majority of its members.

2. The Executive Committee shall elect a Chairman and a Vice-Chairman from among its members for a one-year term.

Article 15

The Executive Committee may, subject to review by the Council, set up such sub-committees as may be required for the proper discharge of its functions.

Article 16

The Executive Committee shall adopt its own rules of procedure.

Chapter VI

ADMINISTRATION

Article 17

The Administration shall comprise a Director General, a Deputy Director General and such staff as the Council may determine.

Article 18

1. The Director General and the Deputy Director General shall be elected by a two-thirds majority vote of the Council and may be re-elected. Their term of office shall normally be five years by may, in exceptional cases, be less if a two-thirds majority of the Council so decides. They shall serve under contracts approved by the Council, which shall be signed on behalf of the Organization by the Chairman of the Council.

2. The Director General shall be responsible to the Council and the Executive Committee. The Director General shall discharge the administrative and executive functions of the Organization in accordance with this Constitution and the policies and decisions of the Council and the Executive Committee and the rules and regulations established by them. The Director General shall formulate proposals for appropriate action by the Council.

Article 19

The Director General shall appoint the staff of the Administration in accordance with the staff regulations adopted by the Council.

Article 20

1. In the performance of their duties, the Director General, the Deputy Director General and the staff shall neither seek nor receive instructions from any State or from any authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect adversely on their position as international officials.

2. Each Member State undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director General, the Deputy Director General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

3. Efficiency, competence and integrity shall be the necessary considerations in the recruitment and employment of the staff which, except in special circumstances, shall be recruited among the nationals of the Member States of the Organization, taking into account the principle of equitable geographical distribution.

Article 21

The Director General shall be present, or be represented by the Deputy Director General or another designated official, at all sessions of the Council, the Executive Committee and any sub-committees. The Director General or the designated representative may participate in the discussions but shall have no vote.

Article 22

At the regular session of the Council following the end of each financial year, the Director General shall make to the Council, through the Executive Committee, a report on the work of the Organization, giving a full account of its activities during that year.

Chapter VII

HEADQUARTERS

Article 23

1. The Organization shall have its Headquarters in Geneva. The Council may, by a two-thirds majority vote, change its location.

2. The meetings of the Council and the Executive Committee shall be held in Geneva, unless two-thirds of the members of the Council or the Executive Committee respectively have agreed to meet elsewhere.

Chapter VIII

FINANCE

Article 24

The Director General shall submit to the Council, through the Executive Committee, an annual budget covering the administrative and operational requirements and the anticipated resources of the Organization, such supplementary estimates as may be required and the annual or special accounting statements of the Organization.

Article 25

1. The requirements of the Organization shall be financed:

(a) as to the Administrative part of the Budget, by cash contributions from Member States, which shall be due at the beginning of the financial year to which they relate and shall be paid promptly;

(b) as to the Operational part of the Budget, by contributions in cash, in kind or in services from Member States, other States, international organizations, governmental or non-governmental, other legal entities or individuals, which shall be paid as early as possible and in full prior to the expiration of the financial year to which they relate.

2. Member States shall contribute to the Administrative part of the Budget of the Organization at a rate agreed to by the Council and by the Member State concerned.

3. Contributions to the operational expenditure of the Organization shall be voluntary and any contributor to the Operational part of the Budget may stipulate with the Organization terms and conditions, consistent with

the purposes and functions of the Organization, under which its contributions may be used.

4. (a) All Headquarters administrative expenditure and all other administrative expenditure except that incurred in pursuance of the functions outlined in paragraph 1 (c) and (d) of Article 1 shall be attributed to the Administrative part of the Budget;

(b) all operational expenditure and such administrative expenditure as is incurred in pursuance of the functions outlined in paragraph 1(c) and (d) of Article 1 shall be attributed to the Operational part of the Budget.

5. The Council shall ensure that the management is conducted in an efficient and economical manner.

Article 26

The financial regulations shall be established by the Council.

Chapter IX

LEGAL STATUS

Article 27

The Organization shall possess full juridical personality. It shall enjoy such legal capacity, as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes and in particular the capacity, in accordance with the laws of the State: (a) to contract; (b) to acquire and dispose of immovable and movable property; (c) to receive and disburse private and public funds; (d) to institute legal proceedings.

Article 28

1. The Organization shall enjoy such privileges and immunities as are necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

2. Representatives of Member States, the Director General, the Deputy Director General and the staff of the Administration shall likewise enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connection with the Organization.

3. These privileges and immunities shall be defined in agreements between the Organization and the States concerned or through other measures taken by these States.

Chapter X

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 29

1. Except as otherwise expressly provided in this Constitution or rules made by the Council or the Executive Committee, all decisions of the Council, the Executive Committee and all sub-committees shall be taken by a simple majority vote.

2. Majorities provided for in this Constitution or rules made by the Council or the Executive Committee shall refer to members present and voting.

3. No vote shall be valid unless a majority of the members of the Council, the Executive Committee or the sub-committee concerned are present.

Article 30

1. Texts of proposed amendments to this Constitution shall be communicated by the Director General to Governments of Members States at least three months in advance of their consideration by the Council.

2. Amendments shall come into force when adopted by two-thirds of the members of the Council and accepted by two-thirds of the Member States in accordance with their respective constitutional processes, provided, however, that amendments involving new obligations for Members shall come into force in respect of a particular Member only when that Member accepts such amendments.

Article 31

Any dispute concerning the interpretation or application of this Constitution which is not settled by negotiation or by a two-thirds majority vote of the Council shall be referred to the International Court of Justice in conformity with the Statute of the Court, unless the Member States concerned agree on another mode of settlement within a reasonable period of time.

Article 32

Subject to approval by two-thirds of the members of the Council, the Organization may take over from any other international organization or agency the purposes and activities of which lie within the purposes of the Organization such activities, resources and obligations as may be determined by international agreement or by mutually acceptable arrangements entered into between the competent authorities of the respective organizations.

Article 33

The Council may, by a three-quarters majority vote of its members, decide to dissolve the Organization.

Article 34²

This Constitution shall come into force, for those Governments Members of the Intergovernmental Committee for European Migration which have accepted it in accordance with their respective constitutional processes, on the day of the first meeting of that Committee after:

(a) at least two-thirds of the Members of the Committee, and

(b) a number of Members whose contributions represent at least 75 per cent of the Administrative part of the Budget,

shall have communicated to the Director their acceptance of this Constitution.

Article 35²

Those Governments Members of the Intergovernmental Committee for European Migration which have not by the date of coming into force of this Constitution communicated to the Director their acceptance of this Constitution may remain Members of the Committee for a period of one year from that date if they contribute to the administrative requirements of the Committee in accordance with paragraph 2 of Article 25, and they shall retain during that period the right to accept the Constitution.

Article 36

The English, French and Spanish texts of this Constitution shall be regarded as equally authentic.

² Articles 34 and 35 were implemented at the time of the entry into force of the Constitution on 30 November 1954.

УСТАВ МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА МИГРАЦИЈЕ¹

ПРЕАМБУЛА

Високе уговорне стране,
Позивајући се на
Резолуцију усвојену 5. децембра 1951. године на Конференцији за миграције у Бриселу,

Имајући у виду
да се често на међународном нивоу тражи пружање услуга у вези миграција како би се осигурао уредан ток миграционих кретања широм света и олакшало, под најповољнијим условима, насељевање и интеграција миграната у економску и социјалну структуру земље пријема,

да сличне услуге за миграције могу такође да буду потребне за привремене миграције, повратне миграције и унутаррегионалне миграције,

да међународне миграције укључују и миграције избеглица, расељених лица и других појединаца који су принуђени да напусте своју домовину и којима су потребне међународне услуге миграције,

да постоји потреба за јачањем сарадње држава и међународних организација у циљу олакшавања емиграције лица која желе да мигрирају у земље где могу остварити самосталност путем запошљавања и живети са својим породицама достојанствено и поштујући саме себе,

да миграције могу подстаћи стварање нових економских могућности у земљи пријема и да постоји однос између миграција и економских, социјалних и културних услова у земљама у развоју,

да је у сарадњи и другим међународним активностима за миграције потребно водити рачуна о потребама земаља у развоју,

да постоји потреба за јачањем сарадње држава и међународних владиних и невладиних организација, у области истраживања и консултација о питањима миграција, не само у погледу процеса миграције него и конкретне ситуације и потребе мигранта као појединачног људског бића,

да кретање миграната треба, у мери у којој је то могуће, да се врши коришћењем услуга редовног транспорта али да, с времена на време, постоји потреба за додатним или другим погодностима,

да треба да постоји тесна сарадња и координација међу Државама, међународним владиним и невладиним организацијама, о питањима миграције и избеглица,

да постоји потреба за међународним финансирањем активности које се односе на међународну миграцију,

овим оснивају
међународну организацију за миграције, у даљем тексту: Организација, и
приватају овај Устав.

Поглавље I

СВРХЕ И ФУНКЦИЈЕ

Члан 1.

1. Сврхе и функције Организације биће:

(а) да обавља припреме за организовани трансфер миграната, за које су постојеће погодности недовољне, односно који на други начин не би били у прилици да напусте земљу без посебне помоћи, до земаља које нуде могућност за уредну миграцију;

(б) да се бави организованим трансфером избеглица, расељених лица и других појединаца којима су потребне услуге међународне миграције а за које се аранжмани могу уговорити између Организације и заинтересованих држава, укључујући државе које прихватају њихов пријем;

(в) да обезбеди, на захтев и у договору са заинтересованим државама, услуге миграције као што су претходни одабир, обрада, учење језика, активности информисања, медицински преглед, слање, активности за лакши пријем и интеграцију, саветодавне услуге о питањима миграције и другу помоћ, а у складу са циљевима Организације;

(г) да пружи сличне услуге ако их државе затраже, или у сарадњи са другим заинтересованим међународним организацијама, за добровољну повратну миграцију, укључујући добровољну репатријацију;

(д) да обезбеди простор државама као и међународним и другим организацијама за размену гледишта и искустава, и промовисање сарадње и координације напора из области питања

међународних миграција, укључујући студије о таквим питањима како би се изнашла практична решења.

2. При вршењу својих функција, организација ће тесно сарађивати са међународним владиним и невладиним организацијама које се баве миграцијама, избеглицама и кадровима како би, између осталог, олакшали координацију међусобних активности у овим областима. Таква сарадња оствариваће се уз узајамно поштовање надлежности организација о којима је реч.

3. Организација ће признати чињеницу да су контрола стандарда пријема и број имиграната који ће бити примљени, питања у надлежности самих држава, и, у вршењу својих функција, повиноваће се законима, прописима и мерама политике држава о којима је реч.

Поглавље II

ЧЛАНСТВО

Члан 2.

Чланице Организације биће:

(а) државе које су чланице Организације које су прихватиле овај Устав сходно члану 34 или на које се односе одредбе члана 35;

(б) остале државе које покажу интерес за принцип слободног протокола људи које прихвате да дају финансијски допринос најмање за административне потребе Организације, при чему ће стопу договорити Савет и заинтересована држава, уз услов да то Савет одобри двотрећинском већином гласова и да држава прихвати овај Устав.

Члан 3.

Свака држава чланица може послати обавештење да се повлачи из Организације које се усваја на крају финансијске године. Такво обавештење мора бити у писменој форми и достављено генералном директору Организације најмање четири месеца пре краја финансијске године. Финансијске обавезе према Организацији сваке државе чланице која је послала обавештење о повлачењу обухватиће целу финансијску годину у којој обавештење буде дато.

Члан 4.

1. Ако нека држава чланица пропусти да испуни своје финансијске обавезе према Организацији током две узастопне финансијске године, Савет може, двотрећинском већином, суспендовати њено право гласа, као и право државе да користи услуге, у целину или делимично, на које као чланица има право. Савет ће имати овлашћење да врати таква гласачка права и услуге простом већином гласова.

2. Било која држава чланица може да буде суспендована из чланства двотрећинском већином гласова Савета ако упорно крши принцип овог Устава, Савет ће имати овлашћење да врати такву државу у статус члана простом већином гласова.

Поглавље III

ОРГАНИ

Члан 5.

Као органи Организације образују се:

- (а) Савет;
- (б) Извршни комитет;
- (в) Управа.

Поглавље IV

САВЕТ

Члан 6.

Функције Савета, поред функција поменутих у другим одредбама овог Устава, биће:

- (а) да одреди политику Организације;
- (б) да анализира извештаје и одобри и управља активностима Извршног комитета;
- (в) да анализира извештаје и одобри и усмерава активности генералног директора;
- (г) да анализира и одобри програм, Буџет, расходе и рачуне Организације;
- (д) да предузме све друге одговарајуће активности ради промовисања сврхе постојања Организације.

¹ Овај текст укључује у Устав од 19. октобра 1953. године Међувладиног комитета за европску миграцију (бивши назив Организације) измене и допуне усвојене 20. маја 1987. године које су ступиле на снагу 14. новембра 1989. године.

Члан 7.

1. Савет чине представници држава чланица.
2. Свака држава чланица имаће једног представника и заменика и саветнике уколико то евентуално сматра за сходно.
3. Свака држава чланица имаће по један глас у Савету.

Члан 8.

Савет може да прими, по подношењу молбе, државе које нису чланице и међународне владине и невладине организације, које се баве миграцијама, избеглице или кадрове као посматраче на својим састанцима под условима који могу бити прописани у њеним правилима и процедури. Ниједан такав посматрач неће имати право гласа.

Члан 9.

1. Савет ће се састајати на редовном заседању једном годишње.
2. Савет ће се састајати на посебном заседању на захтев:
  - (а) једне трећине својих чланица;
  - (б) Извршног комитета;
  - (в) генералног директора или председавајућег Савета у случају ванредних околности.
3. Савет ће изабрати, на почетку сваког редовног заседања, председавајућег и друге функционере са једногодишњим мандатом.

Члан 10.

Савет може образовати посебне поткомитете који могу бити потребни за правилно обављање његових функција.

Члан 11.

Савет ће усвојити сопствена правила о процедури.

П о г л а в љ е V

ИЗВРШНИ КОМИТЕТ

Члан 12.

Функције Извршног комитета биће:

- (а) да испитује и анализира политику, програме и активности Организације, годишње извештаје генералног директора и све посебне извештаје;
- (б) да проучава сва финансијска или буџетска питања која произлазе из надлежности Савета;
- (в) да разматра свако питање које му конкретно пошаље Савет, укључујући ребаланс Буџета, и да предузима све активности које се могу сматрати неопходним по том питању;
- (г) да саветује генералног директора о било ком питању које он може да му упути;
- (д) да доноси, између заседања Савета, хитне одлуке о питањима која спадају у надлежности Савета а које ће то тело поднети на одобрење на наредном заседању;
- (ђ) да даје савете или предлоге Савету или генералном директору на сопствену иницијативу;
- (е) да прослеђује извештај и/или препоруке Савету о питањима о којима расправља.

Члан 13.

1. У саставу Извршног комитета биће представници девет држава чланица. Овај број може се повећати двотрећинским већинским гласањем на Савету, под условом да не премаши једну трећину укупног броја чланова Организације.
2. Ове државе чланице Савета ће изабрати на период од две године и имаће право реизбора.
3. Свака чланица Извршног комитета имаће једног представника и онолико заменика и саветника колико евентуално буде сматрала за неопходно.
4. Свака чланица Извршног комитета имаће један глас.

Члан 14.

1. Извршни комитет ће се састајати најмање једном годишње. Састајаће се, по потреби, како би обавио своје функције, на захтев:
  - (а) председавајућег;
  - (б) Савета;
  - (в) генералног директора по обављеној консултацији са председавајућим Савета;
  - (г) већине својих чланица.

2. Извршни комитет ће изабрати председавајућег и заменика председавајућег из редова својих чланица са једногодишњим мандатом.

Члан 15.

Извршни комитет може, зависно од тога да ли то за потребно оцени Савет, образовати такве поткомитете који могу бити потребни за правилно обављање његових функција.

Члан 16.

Извршни комитет ће усвојити своја правила о процедури.

П о г л а в љ е VI

УПРАВА

Члан 17.

У саставу Управе биће генерални директор, заменик генералног директора и оно особље које Савет евентуално одреди.

Члан 18.

1. Генерални директор и заменик генералног директора биће изабрани двотрећинском већином гласова Савета и имаће право реизбора. Њихов мандат биће по правилу пет година али може, у ванредним случајевима, бити и краћи ако Савет тако одлучи двотрећинском већином гласова. Они ће радити по уговору који ће одобрити Савет а који ће у име Организације потписати председавајући Савета.

2. Генерални директор биће одговоран Савету и Извршном комитету. Генерални директор ће обављати административне и извршне функције Организације у складу са овим Уставом и политиком и одлукама Савета и Извршног комитета и правилима и прописима које они утврде. Генерални директор ће формулисати предлоге за одговарајућу акцију Савета.

Члан 19.

Генерални директор ће поставити особље Управе у складу са прописима о особљу које Савет усвоји.

Члан 20.

1. При обављању својих дужности, генерални директор, заменик генералног директора и особље неће ни тражити нити добити упутства од било које државе или било ког државног органа изван Организације. Они ће се уздржати од сваке радње која би могла негативно да се одрази на њихов положај као међународних функционера.

2. Свака држава чланица се обавезује да ће поштовати искључиво међународни карактер одговорности генералног директора, заменика генералног директора и запослених и да неће покушати да на њих утиче у вршењу њихових надлежности.

3. Ефикасност, компетентност и лично поштење биће искључиви критеријуми код ангажовања и запошљавања особља које ће се, изузев у ванредним околностима ангажовати из редова држављана држава чланица Организације, водећи рачуна о принципу равномерне географске заступљености.

Члан 21.

Генерални директор биће присутан, или ће га представљати заменик генералног директора или други одређени функционер, на свим заседањима Савета, Извршног комитета и било ког поткомитета. Генерални директор или одређени представник може учествовати у разговорима али неће имати право гласа.

Члан 22.

На редовном заседању Савета по истеку сваке финансијске године, генерални директор ће Савету, преко Извршног комитета, поднети извештај о раду Организације, дајући комплетан приказ свих њених активности током протекле године.

П о г л а в љ е VII

СЕДИШТЕ

Члан 23.

1. Организација ће имати седиште у Женеви. Савет може, двотрећинском већином гласова, да промени место његовог седишта.

2. Састанци Савета и Извршног комитета одржаваће се у Женеви, сем уколико две трећине чланица Савета или Извршног комитета не договоре састанак на неком другом месту.

П о г л а в љ е VIII

ФИНАНСИЈЕ

Члан 24.

Генерални директор ће Савету, преко Извршног комитета, доставити годишњи буџет који обухвата административне и оперативне потребе и предвиђене изворе Организације, допунске процене које могу бити потребне, као и годишње или посебне рачуноводствене изводе Организације.

Члан 25.

1. Потребе Организације финансираће се:

(а) у погледу административног дела Буџета, готовинским прилозима држава чланица, који ће доспевати за плаћање почетком финансијске године на коју се односе и бити одмах наплативи;

(б) у погледу оперативног дела Буџета, прилозима у готовини, у роби или у услугама држава чланица, других држава, међународних владиних или невладиних организација, других правних или физичких лица, који ће се плаћати у најкраћем могућем року, и у целини пре истека финансијске године на коју се односе.

2. Државе чланице ће давати прилог за административни део Буџета Организације по стопи коју ће договорити Савет и држава чланица о којој је реч.

3. Прилози за оперативне расходе Организације су добровољни и сваки давалац прилога у оперативни део Буџета може уговорити са Организацијом услове и одредбе, у складу са сврхом и функцијама Организације, под којима се његови прилози могу користити.

4. (а) Сви административни расходи у седишту и сви други административни расходи изузев расхода сходно функцијама назначеним у ставу 1 (в) и (г) и члана 1. биће приписани Административном делу Буџета;

(б) Сви оперативни расходи и они административни расходи који настану сходно функцијама назначеним у ставу 1 (в) и (г) члана 1. биће приписани Оперативном делу Буџета.

5. Савет ће осигурати да се управљање средствима врши на ефикасан и рационалан начин.

Члан 26.

Финансијске прописе утврдиће Савет.

П о г л а в љ е IX

ПРАВНИ СТАТУС

Члан 27.

Организација ће поседовати својство правног лица. Имаће такво правно својство које може бити потребно за вршење њених функција и остварење њене сврхе, а конкретно способност, да у складу са законима Државе: (а) склапа уговоре; (б) стиче и располаже непокретном и покретном имовином; (в) прима и исплађује приватна и јавна средства; (г) покреће судски поступак.

Члан 28.

1. Организација ће уживати такве привилегије и имунитете који су неопходни за вршење њених функција и остварење њене сврхе.

2. Представници држава чланица, генерални директор, заменик генералног директора и особље Управе исто тако ће уживати привилегије и имунитете који су неопходни за независно обављање њихових функција у вези са овом Организацијом.

3. Ове привилегије и имунитети биће дефинисани у споразумима између Организације и држава који се тичу или другим мерама које те државе предузму.

П о г л а в љ е X

РАЗНО

Члан 29.

1. Осим када је друкчије изричито предвиђено овим Уставом или правилима које установе Савет или Извршни комитет, све

одлуке Савета, Извршног комитета и свих поткомитета доносиће се квалификованом већином гласова.

2. Већине предвиђене у овом Уставу или правилима које саставе Савет или Извршни комитет односиће се на чланице које су присутне и гласају.

3. Ниједан глас неће важити ако није присутна већина чланица Савета, Извршног комитета или поткомитета о коме је реч.

Члан 30.

1. Текстове предложених измена и допуна овог Устава генерални директор ће доставити Владама држава чланица најмање три месеца пре њиховог разматрања на Савету.

2. Измене и допуне ће ступити на снагу када их усвоји две трећине чланица Савета и прихвати две трећине држава чланица у складу са њиховим односима уставним принципима, под условом, међутим, да измене и допуне које се односе на нове обавезе чланица ступе на снагу у односу на конкретну чланицу тек када такве измене и допуне прихвати дотична чланица.

Члан 31.

Сваки спор у вези са тумачењем или применом овог Устава који се не реши договором или двотрећинском већином гласова Савета биће прелеђен Међународном суду правде у складу са Статутом тог Суда, осим ако државе чланице на које се он односи не прихвате да га у разумном временском року реше на други начин.

Члан 32.

У зависности од добијене сагласности две трећине чланица Савета, Организација може преузети од било које међународне организације или агенције реализацију активности које су у складу са сврхом и циљевима Организације, такве активности, ресурсе и обавезе које могу бити одређене међународним споразумом или кроз међусобно прихватљиве аранжмане који су закључени између надлежних органа односних организација.

Члан 33.

Савет може, трочетвртинском већином гласова својих чланица, да одлучи да распусти Организацију.

Члан 34.²

Овај Устав ће за владе чланице Међувладиног комитета за европску миграцију које су га прихватиле у складу са односним уставним поступцима ступити на снагу на дан првог састанка тог Комитета након што:

(а) најмање две трећине чланица Комитета и

(б) извршен број чланица чији прилози представљају најмање 75% административног дела Буџета,

доставе директору своје прихватање овог Устава.

Члан 35.²

Оне владе чланице Међувладиног комитета за европску миграцију које до датума ступања на снагу овог Устава не доставе директору своје прихватање овог Устава могу остати чланице Комитета током периода од годину дана од тог датума ако дају прилог за административне потребе Комитета у складу са ставом 2. члана 25. и оне ће током тог периода задржати право да прихвате овај Устав.

Члан 36.

Енглески, француски и шпански текст овог Устава сматраће се да су подједнако веродостојни.

² Чланови 34. и 35. су примењени у време ступања на снагу Устава 30. новембра 1954. године.

Члан 3.

Овај закон закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

30.

На основу члана 99. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, у вези са ставом 4. Споразума по коме носиоци важећих путних исправа Уједињених нација могу без прибављања југословенске визе улазити на територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ – Међународни уговори”, бр. 1/85), Савезна влада доноси

О Д Л У К У**О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О ПРИВРЕМЕНОМ ОБУСТАВЉАЊУ ПРИМЕНЕ СПОРАЗУМА ПО КОМЕ НОСИОЦИ ВАЖЕЋИХ ПУТНИХ ИСПРАВА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА МОГУ БЕЗ ОБАВЕЗЕ ПРИБАВЉАЊА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ВИЗЕ УЛАЗИТИ НА ТЕРИТОРИЈУ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ**

1. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о привременом обустављању примене Споразума по коме носиоци важећих путних исправа Уједињених нација могу без обавезе прибављања југословенске визе улазити на територију Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ – Међународни уговори”, бр. 2/93).

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ – Међународни уговори”.

Савезна влада

Е. п. бр. 93
31. маја 2001. године
Београд

Потпредседник
Мирољуб Лабус, с. р.